

ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ιανουάριος 2021 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 686 ΚΩΔ.:012779

**200 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΘΝΙΚΗ
ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ**

Άγνωστοι Ήρωες

**Ιωάννης
Θεοφιλόπουλος**
(1790 Λαγκάδια
Γορτυνίας-
1885 Αθήνα)

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Η αντιμειονοτική
πολιτική της
Τουρκίας
(περίοδος
1924 - 1938)**

ΜΕΡΟΣ 1

ΣΕΛΙΔΑ 11

Προσωπική μαρτυρία

**Βραδιά
των Ιμίων**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Μεγίστη ή
Κιουθήνη ή
Ποδύιστωρ ή
Καστελλόριζο**

Ένα πανέμορφο
Ελληνικό νησί με την
πανάρχαια ιστορία του

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Διπλωματική
επισκόπηση**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Χρονογράφημα

Ένας Πεντέας...

ΣΕΛΙΔΑ 6

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Δρ. ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΚΕΦΑΛΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΕΡΕΥΝΩΝ

«Η Τουρκία μπορεί να αντιμετωπισθεί

μόνο με την ανάπτυξη εθνικών στρατηγικών επιθετικών όπλων»

Ο Δρ. Αλκιβιάδης Κωνσταντίνος Κεφαλάς είναι διευθυντής Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και ένας από τους σημαντικότερους επιστήμονες που διαθέτει η χώρα. Ήταν εθνικός εκπρόσωπος της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη ναυτοτεχνολογία και κύριος ερευνητής και συντονιστής σε δεκάδες ερευνητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του

Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος (ESA) και του NATO.

Στην συνέντευξη που παραχώρησε στον Παναγιώτη Λιάκο μιλάει για το κατεπείγον της ανάπτυξης αμυντικής τεχνολογίας και στρατηγικών όπλων, ως βασική προϋπόθεση για την εθνική επιβίωση.

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΙΜΙΑ:

Οι Κρίσεις σαν Γεωστρατηγικό Εργαλείο

Γράφει ο
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΦ
Αντιστράτηγος ε.α.
Πρόεδρος ΕΑΑΣ

Στις 25 Δεκεμβρίου 1995 το τουρκικό φορτηγό πλοίο Φιγκέν Ακάτ προσάραξε σε αβαθή ύδατα κοντά στην Μικρή Ίμια. Οι Τούρκοι αρνούνται στην αρχή την Ελληνική δικαιοδοσία για διάσωση και αφού τελικά ελληνικά ρυμουλκά αποκολλήσουν το τουρκικό σκάφος και το μεταφέρουν ασφαλώς στο λιμάνι Κιουθούκ της Τουρκίας το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών παραλαμβάνει Τουρκική διακοίνωση με την οποία ανακοινώνεται ότι οι νησίδες Ίμια είναι τουρκικό έδαφος. Η διακοίνωση απορρίπτεται.

Τον Ιανουάριο του '96 η Ελλάδα διέρχεται κρίσιμη πολιτική περίοδο με τον Πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου ασθενή, τις πολιτικές διεργασίες στο κυβερνών κόμμα να βρίσκονται σε εξέλιξη, τον κ. Σημίτη τελικά να επικρατεί, να ορκίζεται και να αναλαμβάνει νέος Πρωθυπουργός της χώρας στις 19 Ιανουαρίου. Από 25 μέχρι 31 Ιανουαρίου εξελίσσονται τα γνωστά γεγονότα που χαρακτηρίστηκαν ως "κρίση των

Ιμίων" με κύριο χαρακτηριστικό τη σταδιακή αύξηση της στρατιωτικής αντιπαράθεσης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας που έληξε μετά από διπλωματική παρέμβαση των ΗΠΑ με τα γνωστά "χωρίς σημαίες και στρατεύματα" ("no flags, no troops") και "επιστροφή στο προηγούμενο καθεστώς" ("status quo ante"). Αυτή η εξαήμερη κρίση άφησε ανεξίτηλα σημάδια στην Ελληνική πολιτική, την κοινωνία και τον Στρατό. Δεν θα ξεχάσω το βράδυ της 30ης και πρωινό της 31ης Ιανουαρίου. Η κρίση με βρίσκει Διοικητή του 572 Ειδικού Τάγματος Προκαθήψεως με φυλάκια ευθύνης τα, 9, 10, 11, 12 και 13 στον πεδινό διάδρομο Ορεσιτιάδος. Το Τάγμα πρόσφατα ενεργοποιημένο, στη φάση συμπλήρωσης βασικών υλικών, μέσων και οπλικών συστημάτων, έχει αναλάβει μόλις πριν από ένα μήνα την προκάληψη του 37 Συντάγματος. Το βράδυ η Διοίκηση, το Επιτελείο και οι Λόχοι Διοικήσεως και Υποστηρίξεως αναπτύχθηκαν παρά το Σταθμό Διοικήσεως του Συντάγματος, ενώ οι Λόχοι Προκαθήψεως ανέπτυξαν τις δυνάμεις τους στο ποτάμι. Σε όλη την περιοχή χιονίζε. Ξημερώματα, μετά τη λήψη σήματος επιστροφής στα στρατόπεδα, περιτρέχοντας τα φυλάκια, βρήκα τους άνδρες να έχουν μόλις επιστρέψει από το ποτάμι, παγωμένοι,

βρεγμένοι, λασπωμένοι, καθάριζαν τον οπλισμό τους βλέποντας τις ειδήσεις στην τηλεόραση. Αναγνώρισα στα μάτια τους ένα νηικό ακμαίοτατο, αλλήλα ταυτόχρονα έγινα αποδέκτης μιας πρωτόγνωρης ομαδικής πικρίας και αγανάκτησης εκ μέρους τους για την έκβαση των γεγονότων. Τα λόγια τους απλά και μεστά: "τί έγινε κ. Διοικητά, γιατί κάναμε πίσω;"

Το κύριο στρατηγικό αποτέλεσμα είναι ότι η κρίση αυτή έδωσε την ευκαιρία στην Τουρκία να παρουσιάσει διεθνώς τις γνωστές "γκρίζες ζώνες" στο Αιγαίο, μια θέση που έχει έκτοτε καλλιεργήσει, αναπτύξει και "βελητιώσει" στην σύγχρονη παραλληλαγή της, αυτή του δόγματος της "Γαλάζιας Πατρίδας".

Χρόνια μετά από αυτά τα γεγονότα παρηκολούθησα κάποιο διεθνές σεμινάριο για τις κρίσεις στη Βιέννη. Από αυτό συμπυκνωμένα συγκράτησα τα εξής. Οι κρίσεις προέρχονται όταν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων 2 τουλάχιστον μερών και ένα από τα δύο αποφασίζει να διεκδικήσει το συμφέρον του με δράση μη αποδεκτή από το άλλο μέρος που αντιδρά. Αυτές οι δράσεις/αντιδράσεις συμπυκνωμένες σε χρόνο αυξάνουν την ένταση μεταξύ των μερών και δημιουργούν την κρίση.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

“ Τρέχοντα Θέματα ”

(ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ)

Γράφει ο
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΒΟΥΡΟΣ
Υποστράτηγος ε.α.
Αντιπρόεδρος ΕΑΑΣ

Την μάχη της οικονομικής επιβίωσης εν μέσω πανδημίας, κέρδισαν σε ορισμένες περιπτώσεις, τα συνολικά καταστήματα και όχι οι πολυεθνικές.

Άνοιξαν την Δευτέρα 18 Ιαν 21 τα καταστήματα λιανικής με την ελπίδα να μην υπάρξει τρίτο lockdown, καθώς μια στις τρεις επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου, ανησυχεί για το μέλλον. Ο Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών εκτίμησε ότι εάν δεν επαναλειτούργήσει κανονικά το λιανεμπόριο και δεν ληφθούν γενναϊότερα μέτρα στήριξης των επι-

χειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της διαγραφής οφειλών, τουλάχιστον για όσους ήταν συνεπείς προ πανδημίας, μπορεί να οδηγήσει εκτός του κλάδου μια στις τρεις εμπορικές επιχειρήσεις.

Πρέπει όμως παράλληλα να διορθωθούν τα λάθη της περασμένης δεκαετίας, σε βασικούς τομείς της οικονομικής πολιτικής.

Συνέχεια στη Σελ.2

200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ - ΕΛΛΑΔΑ 2021

Έλλειμμα Αγωγής

Γράφει ο
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΣΣΑΣ
Αντιστράτηγος ε.α.

Περιστατικά ξυλοδαρμού σαν αυτό του σταθμάρχου του Μετρό, έχουν συμβεί κατ' εξακολούθηση στο παρελθόν και θα επαναληφθούν και στο μέλλον. Είναι το αποτέλεσμα του ελλείμματος αγωγής μέρους της ελληνικής κοινωνίας, το οποίο ωθεί σε ενέργειες που χαρακτηρίζουν απολίτιστους και ακαθλιέργητους ανθρώπους. Ο Άγγλος πολιτικός Λόρδος Χάλιφαξ (1633-1695) είπε: «Η αγωγή είναι αυτό που μένει,

όταν έχουμε ξεχάσει πιά αυτά που μας έχουν διδάξει». Η αγωγή αφορά στον σεβασμό αρχών και αξιών του ανθρώπινου πολιτισμού. Η αγωγή στα παιδιά δίδεται πρωτίστως από την οικογένεια και το σχολείο και επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τα ΜΜΕ. Στην Ελλάδα δεν δίδεται επαρκής αγωγή και παιδεία από τους γονείς τους δασκάλους και τους ανθρώπους που ασχολούνται με την ενημέρωση του κοινού. Βιώνουμε ένα πολιτισμικό μαρasmus, χωρίς να θέλουμε ή να δυνάμεθα να το σταματήσουμε. Αυτά που γράφω αποτελούν μια διαπίστωση. Λυπάμαι, αλλά δεν νομίζω να υπάρχουν πρακτικά εφαρμόσιμες λύσεις προκειμένου να ενσταλαχτεί στις συμπεριφορές μας ο σεβασμός προς την αξιοπρέπεια και την

ζωή των ανθρώπων. Για την αποτροπή των παραβατικών πράξεων, θα πρέπει κατ' ελάχιστο οι νόμοι να γίνουν πιο αυστηροί. Έχουμε εξοικειωθεί με την αγένεια, την αμετροπεία και την παρανομία και δεν αντιδρούμε. Αναρωτιέμαι γιατί κανείς από τους επιβάτες του συρμού του μετρό δεν έκαμε χρήση του φρένου εκτάκτου ανάγκης, για να προστρέξουν προς βοήθεια του σταθμάρχου. Προφανώς και υπάρχουν λύσεις, αλλά δεν είναι ούτε εύκολες ούτε ανώδυνες. Η βελτίωση μας ως κοινωνία εξαρτάται από όλη μας. Θα πρέπει όμως να διαθέτουμε την θέληση, την επιθυμία και τον χαρακτήρα που απαιτείται για αυτού του είδους τις προσπάθειες. Προς το παρόν παραμένω απαισιοδοξος.

ΒΡΑΔΥΑ ΤΩΝ ΙΜΙΩΝ

Σαν σήμερα πριν 25 χρόνια, βράδυ της 30/31-1-1996,
ή αλλιώς «Βραδιά των Ιμιών», ζωντανές παραμένουν οι αναμνήσεις μου:

Γράφει ο
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΣΚΑΡΜΑΛΙΩΡΑΚΗΣ
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμος Υδκτής Δ'ΣΣ, Μέλος Δ.Σ./Ε.Α.Α.Σ.

Είμαι Ανχης, Δκτής της Α/Κ Μοίρας, που έχει Τομέα προ-εβοήθης το Κάραγατς στον Έβρο. Ήμασαν εντός Στρδου, λόγω ασκήσεως. Η «Κρίση» στα Ίμια έχει ξεκινήσει. Αργά το βράδυ λαμβάνω τηλεφωνικά από τον Δκτή της Ταξίας προειδοποίηση, για εκκένωση Στρδου και επάνδρωση τοποθεσίας. Συγκεντρώνω τους Αξκούς και οπλίτες μου στους θαλάμους οπλιτών. Τους ενθαρρύνω, τους δίνω τις οδηγίες μου και τους λέω ξεκάθαρα ότι ενδέχεται αύριο πρωί να πολεμήσουμε. Στα μάτια τους διακρίνω την επιθυμία τους να εκτελέσουν την Αποστολή μας. Δίνω Προειδοποιητική Δγή για εκκένωση Στρδου, φόρτωση πυρομαχικών στα Α/Κ πυροβόλα από τις αποθήκες εγγύς και αναχώρηση για τις θέσεις Μάχης. Ο ενθουσιασμός μεγάλος, όταν τελειώνοντας το λόγο μου τους λέω «Η Παναγιά και η Μεγαλομάρτυς Αγία Βαρβάρα μαζί μας» και φωνάζω δυνατά «Ζήτω Η Ελλάς». Μετά από λίγη ώρα λαμβάνω, τηλεφωνικά πάλη, τη Δγή να φύγουμε και να είμαστε έτοιμοι στις 05:30 για εκτέλεση Βοιτών Πυροβολικού και αντιμετώπιση τυχόν Αεροπορικής Προσβολής. Η Διαταγή μου μεταδίδεται από τον ΑΞΕΠ μου μέχρι και στον τελευταίο Στρτη. Οι καιρικές συνθήκες πολύ άσχημες, χιονοθύελλα και θερμοκρασία μείον. Με προτεραιότητα τα Α/Κ πυροβόλα, εκκενώνεται ο όρχος. Τα Α/Κ μεταβαίνουν στις αποθήκες πυρομαχικών και ξεκινάει η δύσκολη φόρτωση των βλημάτων και γεμισμάτων.

Υπόψη ότι κάθε βλήμα ζυγίζει περίπου 43 κιλά. Πηγαίνω και εγώ εκεί να παρακολουθήσω από κοντά το δύσκολο αυτό έργο, που γίνεται ακόμη δυσκολότερο λόγω της χιονοθύελλας. Με συγκίνηση βλέπω τους Πυροβολητές μου να δίνουν την Ψυχή τους, παρά την παγωνιά. Μετά τη φόρτωση των πυρομαχικών αναχωρούν όλοι για τις θέσεις Μάχης. Τους ακολουθώ με το τζιπ μου. Οι δρόμοι παγωμένοι,

η ορατότητα περιορισμένη, η οδήγηση επικίνδυνη, λόγω της ολισθηρότητας. Κάνω τον Σταυρό μου να πάνε όλα καλά. Ξαφνικά το τζιπ μου γλιστράει και βγαίνει εκτός δρόμου, σε μικρό χαντάκι, ευτυχώς δεν ντελαπάρει, ο οδηγός μου ψύχραιμος το επαναφέρει στο δρόμο. Μετά από αρκετή ώρα φθάνουμε στον Σταθμό Δκσεως. Εκεί με υποδέχονται ο ΑΞΕΠ και ο Αξκός ΔΜ, πανέτοιμοι. Παίρνω μαζί μου τον ΑΞΕΠ και επισκεφτόμαστε την Πυροβολαρχία που είναι ήδη Ταγμένη δίπλα μας, σχεδόν έτοιμη για Βοιή,

το Ηθικό του Προσωπικού της «Ακμαιοτάτο». Ο Δκτής Πυροβολαρχίας ενθουσιώδης, σε μερικά λεπτά μου αναφέρει «Ετοιμότητα για Βοιή». Ήταν 05:15 της 31-1-1996. Επιστρέφουμε στον Σταθμό Δκσεως, επιθεωρώ τους ΤΕΒ-ΠΑΡ στο ΚΔΠ, μιλάω με τους Διαβιβαστές μου, ελέγχω τις ενσύρματες Επικοινωνίες ότι λειτουργούν σωστά, επικοινωνώ και με τον Παρατηρητή της Μοίρας, έτοιμος και αυτός. Αναμένουμε την Τελική Δγή. Αυτή, δυστυχώς, Δεν Έρχεται Ποτέ. Στις 06:00 μας ειδοποιούν ότι η «Κρίση» έληξε. Ακόμη δεν έχουμε μάθει για τη Θυσία των 3 Ηρώων Αξκών του ΠΝ στα Ίμια. Η Απογοήτευση διαδέχεται τον Ενθουσιασμό. Συγκεντρώνω το Προσωπικό του Σταθμού Δκσεως και της Πυροβολαρχίας, τους Συγχαίρω, και αφού βγάζουμε μερικές αναμνηστικές φωτογραφίες, δίνω την Εντολή για Επιστροφή στο Στρδο.

Πιστεύω ακράδαντα, ότι Εμείς Πράξαμε στο Ακέραιο το Καθήκον μας. Είμαι πολύ Υπερήφανος για τους Αξκούς μου και τους Στρτες μου. Τους Ευχαριστώ θερμά, δεν θα Ξεχάσω Ποτέ τις στιγμές αυτές, που ζήσαμε μαζί.

Κάποιοι, δυστυχώς Υψηλά Ιστάμενοι, δεν εκτέλεσαν ούτε τα Βασικά τους Καθήκοντα. Πολύ αμφιβάλλω αν ήξεραν τι σημαίνει «Πολεμικό Συμβούλιο», από ποιούς και που Συγκροτείται. Το «Ευχαριστώ», βέβαια, το πήραν οι φίλοι μας οι Αμερικανοί. Κρίμα!

Οι 3 Αξκοί του ΠΝ που Θυσίασαν τη Ζωή τους, Εκτελώντας την Αποστολή τους, «Αθάνατοι». Αιώνια τους η Μνήμη!!!

Εγώ πάντως είμαι σίγουρος ότι όποτε και αν χρειασθεί, οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, ο Ελληνικός Στρατός μας και ιδιαίτερα το Ένδοξο Πυροβολικό μας θα πράξουν το Καθήκον τους, θα Εκτελέσουν την Αποστολή τους, θα Νικήσουν.

Υ.Γ. Ιδιαίτερα Ευχαριστώ τον ΑΞΕΠ μου Λοχαγό (και νυν Υπτιγο ε.α.) Παναγιώτη Κιμουρτζή, τον Δκτή Πυρχίας Υπολοχαγό (και νυν Σχη ε.ε.) Χρήστο Οικονομίδη και τον Αξκό ΔΜ Λοχαγό (και νυν Σχη ε.α.) Δημήτρη Αξιωτίδη.

Η ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Γράφει ο
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμος διοικητής Σ.Σ.Ε

Αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας με τις μουντζούρες στους τοίχους είναι ακατανόητο, απαράδεκτο και ένα ακόμη στοιχείο ελλιπίσεως αγωγής από μερίδα νέων μας. Πρόσφατα, ταξίδευε ένα τουριστικό λεωφορείο σε κάποιες πόλεις της Ευρώπης με Έλληνες από την Θεσσαλονίκη. Κατά την μετακίνηση του λεωφορείου μέσα στην πόλη της Πράγας, οι ταξιδιώτες από την Θεσσαλονίκη εντυπωσιάστηκαν από την καθαριότητα και την παντελή έλλειψη ρυπάνσεων των τοίχων της πόλεως. Την εντύπωση αυτή την είπαν στην συνοδό τους αγανακτισμένοι από την εικόνα που παρουσιάζουν τοίχοι ιδίως δημοσίων κτιρίων κ.λ.π. στην Ελλάδα. Η συνοδός χαμογέλασε και είπε, πως κι εδώ υπάρχουν γραψίματα στους τοίχους. Λίγο πιο κάτω σε μια στροφή έδειξε στους εκδρομείς με δεικτικό χαμόγελο ένα τοίχο, που όντως ήταν γραμμένος, έκπληκτοι διαβάσανε την λέξη «ΠΑΟΚΑΡΑ» (Υπ' όψιν είμαι συμπαθών του ΠΑΟΚ, για να μην παρεξηγηθούμε).

Αυτή η λαίλαπα, τα τελευταία χρόνια της Μουντζούρας, των γκράφιτι και της συνθηματολογίας πολιτικής, κοινωνικής και γηπεδικής που ρυπαίνουν τους τοίχους των μεγαλουπόλεων και ιδίως της πόλεως των Αθηνών, έχει ξεπεράσει ακόμη και την υπερβολή.

Το κέντρο της Αθήνας μοιάζει μερικές φορές έτσι όπως είναι γραμμένοι οι τοίχοι του, σαν να πρόκειται για μια υπαίθρια

γκαϊερί ζωγραφικής αφηρημένης τέχνης. Ισόγεια πολυκατοικιών, δημόσια κτίρια, νεοκλασικά διατηρητέα, σχολεία, παγκάκια, βαγόνια τρένων κ.λπ., φαίνεται ότι τίποτε δεν μπορεί να γλυτώσει από την λαίλαπα αυτήν των παραβατικών ενεργειών κάποιων οι οποίοι επιθυμούν ν' αποθανάτισουν αποτυπώματά τους στους τοίχους με άθλιες μουντζούρες, αλλά και πολλές φορές με αξιόλογα «γκράφιτι» έργα τέχνης, που μειώνουν την αξία των, με την άνομη παρουσία αυτών σε ακατάλληλους χώρους.

-Εκείνο όμως που μειώνει αφάνταστα τους φοιτητές μας, αυριανούς επιστήμονες, είναι οι θλιβερές εικόνες, κακή τη μοίρα συνθημάτων στους τοίχους των Πανεπιστημίων μας, κυρίως των μεγαλουπόλεων. Μία σύγκριση με Πανεπιστήμια του εξωτερικού μας απογοητεύει και μας θυμώνει. Και! Εδώ έλλειψη νόμου και ελέγχου.

Τα «γκράφιτι» που θεωρούνται μία ήπια μορφή παραβατικότητας, κατά κάποιους ερευνητές, άρχισαν να εμφανίζονται σε πόλεις που διέρχονται κρίση και πολυπληθισάστηκαν όταν αυτές, γνώρισαν οικονομικά προβλήματα και μεγάλες κοινωνικές ανισότητες. Η ταυτότητα τουλάχιστον των ελληνικών «γκράφιτι», κατά τους ειδικούς καταδεικνύουν την πολιτισμική κρίση που διέρχεται η χώρα μας, την αποσύνθεση του δημοσίου χώρου και τα αδιέξοδα της σημερινής νεολαίας, παρουσιάζοντας μια νεολαία θυμωμένη, συχνά ασεβής και βάρβαρη μέσα από την παράνομη δημιουργική της.

Η ποινικοποίηση των «γκράφιτι» μιας βέβαια ήπιας μορφής παραβατικότητας δεν έχει γίνει στην Ελλάδα, ούτε έχουν ληφθεί άλλα μέτρα για τον περιορισμό των. Η Αστυνομία στην Ελλάδα, όταν ασχοληθεί με το θέμα αυτό, τους οδηγεί

στην Αστυνομία προς εξακρίβωση στοιχείων και τίποτε άλλο.

Η Πολιτεία δεν έχει προβλέψει, ούτε έστω ήπιους τρόπους αντιμετώπισης του προβλήματος ρύπανσης των τοίχων, όπως συμβαίνει σε πολλές πόλεις της Ευρώπης. Πχ. στη Γαλλία έχουν δημιουργηθεί ομάδες πολιτών που σβήνουν τα «γκράφιτι» και λοιπές μουντζούρες. Βγαίνουν με ειδικά αυτοκίνητα στους δρόμους και κάνουν αυτή την δουλειά, προσπαθώντας πολλές φορές να εντοπίσουν ακόμη και τον παραβάτη.

Είναι εξακριβωμένο όσο μεγαλώνει ο νέος αλληλάζει μυσιά, δεν γράφει πλέον, όπως του έρθει και όπου του έλθει. Μεγαλώνοντας δημιουργούνται ορισμένες αναστολές της παραβατικότητας του αυτής, ίσως από φόβο, ίσως από αίσθημα πόνου ευθύνης και ίσως από την γνώση πλέον ότι, με την άνομη συμπεριφορά του, αναγνωρίζει την ζημιά που προκαλεί στους συνανθρώπους, στην κοινωνία και στην όλη εικόνα της Πατρίδος του.

Πέραν των μέτρων απόσβεσης των καλοσυνθημάτων και κακοσυνθημάτων εικόνων που παρουσιάζουν τα πάσης μορφής γραφόμενα στους τοίχους, απαιτείται και προσπάθεια πρόληψης και εάν είναι δυνατόν μείωσης στο ελάχιστο τουλάχιστον της αντιαισθητικής εικόνας αυτής από τους τοίχους.

Για να επιτευχθεί αυτό απαιτείται συντονισμένη προσπάθεια της πολιτείας, των διδασκάλων και της οικογένειας, για την διαπαιδαγώγηση των νέων μας, ώστε να συνειδητοποιήσουν από την μικρή ηλικία ότι δεν θα πρέπει να επιδίδονται σε τέτοιες παραβατικότητες που βλάπτουν τους συνανθρώπους των και την εικόνα της πόλης των.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Δρ. ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΚΕΦΑΛΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΕΡΕΥΝΩΝ

«*Η Τουρκία μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με την ανάπτυξη εθνικών στρατηγικών επιθετικών όπλων*»

Ο Δρ. Αλκιβιάδης Κωνσταντίνος Κεφαλάς είναι Διδάκτωρ Φυσικής στο πανεπιστήμιο του Manchester. Σπούδασε φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στην φυσική των lasers και την κβαντική οπτική στο Πανεπιστήμιο του Manchester, UK (1983).

Τα επιστημονικά και ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στην ατομική και μοριακή φυσική, τη φυσική των lasers, τη νανοτεχνολογία και τη βιοφυσική, με έμφαση στους μηχανισμούς καρκινογέννησης από ακτινοβολίες και νανοσωματίδια. Σχεδίασε και κατασκεύασε το πρώτο laser μοριακού φθορίου στον κόσμο, με τη μεγαλύτερη ενέργεια ανά φωτόνιο μέχρι σήμερα. Έχει δημοσιεύσει περίπου 150 επιστημονικές εργασίες σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά υψηλού κύρους, έχει συμμετάσχει σε περισσότερα από 200 διεθνή συνέδρια, σε πολλά από αυτά ως προσκεκλημένος ομιλητής. Έχει διδάξει φυσική στα Πανεπιστήμια του Μάντσεστερ, Οξφόρδης (Ηνωμένο Βασίλειο) και Καζάν (Ρωσία), στο μεταπτυχιακό τμήμα του Josef Stefan Institute στη Λιουμπλιάνα και στα μεταπτυχιακά τμήματα του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ. Υπήρξε επιβηλέων σε πολλά διδακτορικά και μεταπτυχιακά Masters of Science.

Στην συνέντευξη που ακολουθεί προτείνει την επικέντρωση των προσπαθειών μας στην ανάπτυξη εθνικής αμυντικής τεχνολογίας και στρατηγικών όπλων, ως βασικές προϋποθέσεις για να μην καταλήξει η πατρίδα μας «επαρχία της νέο-οθωμανικής αυτοκρατορίας».

Σε ποιο σημείο βρίσκεται η Ελλάδα από τεχνολογικής από-ψφης (υποδομές, νομοθετικό πλαίσιο, συμβολή των ΑΕΙ στην ανάπτυξη συστημάτων υψηλής τεχνολογίας, άμυνα κλπ);

Η Ελλάδα είναι μία χώρα η οποία παραδοσιακά αδυνατεί να εκτιμήσει τη σημασία που έχει η τεχνολογική έρευνα για την οικονομική ανάπτυξη και την άμυνα μίας χώρας. Αυτή η θέση πρωτεύοντος είναι πολιτική και δευτερευόντως κοινωνική. Παρά το γεγονός ότι η χώρα μας είναι ένα ελεύθερο κράτος εδώ και 200 χρόνια, δεν κατόρθωσε να αποκτήσει τη «συλλογική ψυχολογική αυτοπεποίθηση» ότι είναι σε θέση να κατασκευάσει τεχνολογικά προϊόντα εφάμιλλης ποιότητας με αυτά των άλλων χωρών με το ίδιο, περίπου, πληθυσμιακό μέγεθος, όπως π.χ. το Ισραήλ ή η Σουηδία. Επί παραδείγματι στον αμυντικό τομέα η δημόσια συζήτηση είναι «για το τι θα αγοράσει» από το εξωτερικό και όχι «για το τι μπορούμε να φτιάξουμε μόνοι μας σε εθνικό επίπεδο», προβληματισμοί που τίθενται σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας. Μέσα σε αυτό το κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο κινούνται και τα Ελληνικά Πανεπιστήμια, τα Ερευνητικά Κέντρα, καθώς και το νομικό πλαίσιο, όπου η μικρή επιστημονική (όχι τεχνολογική) έρευνα δεν ακολουθεί την εθνική στρατηγική, επειδή η Ελλάδα είναι ίσως η μόνη χώρα που δεν έχει επιστημονική και τεχνολογική εθνική στρατηγική, επειδή το υπάρχον επιστημονικό νομοθετικό πλαίσιο ακολουθεί αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξυπηρετώντας μέσω των εθνικών ή Ευρωπαϊκών ερευνητικών προγραμμάτων κυρίως τις ανάγκες της Γερμανικής βιομηχανίας.

Προσωπικά, πήλν ελάχιστων εξαιρέσεων, δεν γνωρίζω να υπάρχουν Ελληνικά τεχνολογικά προϊόντα. Αυτή η θέση της «εθνικής επιστημονικής και τεχνολογικής ηττοπάθειας» έχει επικρατήσει και στα Ελληνικά Πανεπιστήμια και στα Ερευνητικά Κέντρα, όπου παράγονται μόνο επιστημονικές αναφορές, μερικές από αυτές, δημοσιευμένες σε επιστημονικά περιοδικά υψηλού κύρους, αλλά μέχρις εκεί. Η παραγωγή τεχνολογικών προϊόντων στη χώρα μας είναι σχεδόν μηδενική. Επί παραδείγματι στις 100 πλέον τεχνολογικά προηγμένες περιοχές του πλανήτη περιλαμβάνονται, η Κωνσταντινούπολη η Άγκυρα και το Τελ Άβιβ αλλά όχι η Αθήνα (σελ. 48-49, https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2020.pdf).

Ποιοι είναι οι λόγοι της υστέρησης που περιγράφετε;

Το πρόβλημα είναι πολύπλοκο. Θα αναφερθώ όμως σε αυτό που νομίζω ότι είναι η κύρια πηγή της κακοδαιμονίας. Στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες απέτυχε να οικοδομηθεί μαθησιακή τάξη με εθνική συνείδηση. Επιπλέον οι οικονομικές της δραστηριότητες ήταν παρασιτικές, ήταν μιμητική και αμόρφωτη, και συνεπώς, δεν είχε ιστορική συνέχεια επειδή οι επίγονοι ζούσαν στο εξωτερικό τρώγοντας την τεράστια περιουσία της προηγούμενης γενιάς.

Μία μαθησιακή τάξη με «πατίνα» και παράδοση ενδιέφερεται να επενδύσει στη βιομηχανία και συνεπώς για να επιβιώσει οικονομικά χρειάζεται τεχνολογική έρευνα, ώστε σε ένα παγκόσμιο ανταγωνιστικό περιβάλλον να μπορεί να δημιουργήσει τα καλύτερα τεχνολογικά προϊόντα. Αυτή η ανάγκη θα μεταφερθεί αφενός στην πολιτική τάξη και αφετέρου στους μικροαστούς και στην κοινωνία, ώστε να δημιουργηθεί μία τεχνολογική κουλτούρα, ένα τεχνολογικό υπόβαθρο.

Δοθέντος ότι οι πολιτικές ελιτί πάντα ήταν, είναι και θα είναι καθοπλισμένοι υπάλληλοι των μεγαλοστών, είναι προφανές ότι μέσα σε αυτό το κοινωνικό και παραγωγικό πλαίσιο δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθούν οι κατάλληλες νομοθετικές και κοινωνικές δομές που θα προωθήσουν την

Από τον Παναγιώτη Λιάκο, Σύμβουλο Επικοινωνίας της ΕΑΑΣ

Ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας μας κ. Παναγιώτης Λιάκος με τον Δρ. Κεφαλά, στην κεντρική είσοδο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, μπροστά από το πρώτο λέιζερ ταχείας ηλεκτρικής εκκένωσης μοριακού φθορίου στον κόσμο. Αυτό το λέιζερ σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε εξ ολοκλήρου από τον Δρ. Κεφαλά, το 1985.

τεχνολογική έρευνα. Επί παραδείγματι, το εφοπλιστικό κεφάλαιο δεν επενδύει στην εθνική πολεμική βιομηχανία, αλλά στην αγορά ακινήτων.

Πώς κρίνετε τις μέχρι τώρα επιφογές των αλληλοδιόδοχων κυβερνήσεων στο ζήτημα της τεχνολογίας;

Παρά το γεγονός ότι ο πρώτος που θεσμοθέτησε νομικά την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα στην Ελλάδα με το νόμο 1514/87 ήταν ο Ανδρέας Παπανδρέου με το νόμο Λιάλην, η τεχνολογική έρευνα στην Ελλάδα αντιμετωπίστηκε, πολιτικά κομματικά και γραφειοκρατικά.

Ο κύριος άξονας περιστροφής της ήταν η μεταφορά εθνικών πόρων στις θνήσκουσες και μη βιώσιμες κρατικοποιημένες βιομηχανίες, ώστε μέσω των ερευνητικών προγραμμάτων να προσλαμβάνονται οι κομματικοί φίλοι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι οποίοι αργότερα μετά από μερικά χρόνια συμβάσεων μονιμοποιούντο νομοθετικά. Έτσι δημιουργήθηκε μία γραφειοκρατία η οποία πολύ λίγο έχει να κάνει με την ουσιαστική επιστημονική και τεχνολογική έρευνα. Αυτός ήταν άλλωστε και ο λόγος που ο διακεκριμένος διαστημικός επιστήμονας κ. Κριμιζής παραιτήθηκε από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, όταν αντιλήφθηκε τι πράγματι συμβαίνει σε αυτούς τους διοικητικούς μηχανισμούς. Τα Ερευνητικά προγράμματα διανέμονταν και ακόμα διανέμονται με γνώμονα την εξυπηρέτηση του κομματικού συμφέροντος και τη λογική της παρέας. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Η χώρα έχει καταλήξει να είναι μία απέραντη τεχνολογική δυστοπία.

Η συμμετοχή μας στην ΕΕ

δεν μας έχει ωφεληήσει σε αυτό τον τομέα;

Το αντίθετο. Τα Ευρωπαϊκά επιστημονικά και τεχνολογικά προγράμματα έχουν σκοπό να διοχετεύσουν τον πακτωλό των Ευρωπαϊκών κονδυλίων κυρίως στη Γερμανική και Γαλλική βιομηχανία, μέσω ενός ιδιοφυούς νομικού πλαισίου με το οποίο παρακάμπουν την αρχή του ανταγωνισμού. Επί παραδείγματι μία αυτοκίνητοβιομηχανία στην Γερμανία καταθέτει μία ερευνητική πρόταση για να αναπτύξει ένα ηλεκτρικό αυτοκίνητο, παράλληλα με μία αντίστοιχη Ελληνική πρόταση μίας μικρής Ελληνικής βιομηχανίας. Προφανώς η Ελληνική πρόταση δεν έχει καμία ελπίδα να χρηματοδοτηθεί αφού στα πλαίσια της «αριστείας» πρόκειται να ανταγωνιστεί με την ερευνητική πρόταση ενός Γερμανικού βιομηχανικού κολοσσού.

Να μην μας διαφεύγει το γεγονός ότι η χώρα μας από-βιομηχανοποιήθηκε νομοθετικά μέσω των Ευρωπαϊκών οδηγιών για την παραγωγή. Επί παραδείγματι, η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέιχε κίνητρα για την καταστροφή του Ελληνικού αλιευτικού στόλου, για την απαγόρευση της καλλιέργειας της αμπέλου, την ποσώτωση των κτηνοτροφικών προϊόντων, κλπ. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει επίσης και το γεγονός της επιθετικής φορολόγησης της Ελληνικής παραγωγής, όπως έγινε και με την επιθετική φορολόγηση του Ελληνικού κρασιού και της μπύρας από τη κυβέρνηση Τσίπρα, ή το επιθετικό κλείσιμο των ενεργειακών εγκαταστάσεων λιγνίτη από τη κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Η βασική αντίπαλος της χώρας μας, η Τουρκία,

έχει αναπτύξει τον τεχνολογικό τομέα της;

Υπάρχει μία ειδοποιός διαφορά μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας. Η Τουρκία έχει μία μακροχρόνια εθνική στρατηγική να καταστεί ενεργειακά αυτόκλητη και ταυτόχρονα να ελέγξει τον τεράστιο γεωγραφικό χώρο από την Κίνα μέχρι το Κέιπ Τάουος της Αφρικής. Για να το πετύχει αυτό θα πρέπει να κατασκευάσει τα δικά της όπλα, τα οποία θα πρέπει να είναι τουλάχιστον τεχνολογικά ισοδύναμα με αυτά των μεγάλων

δυνάμεων. Άρα θα πρέπει να αναπτύξει την τεχνολογική και επιστημονική έρευνα. Η μεγαλύτερη δυσκολία σε αυτό το επίτευγμα είναι η πολιτική βούληση και η διαχείριση του εγχειρήματος.

Δοθέντος ότι η πολιτική βούληση είναι δεδομένη, η Τουρκία αποφάσισε να ιδρύσει δύο γραφεία. Το πρώτο είναι ένας ερευνητικός οργανισμός (TUBITAK) ο οποίος θα αναλάμβανε να συντονίζει τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα αποκλειστικά και μόνο στην ανάπτυξη οπλικών συστημάτων και το δεύτερο γραφείο είναι το γραφείο αμυντικής βιομηχανίας, το οποίο θα συντόμιζε τη αμυντικές ανάγκες με την τεχνολογική έρευνα. Και τα δύο γραφεία είναι υπό την άμεση εποπτεία του Τούρκου Προέδρου. Τα δύο αυτά γραφεία προχώρησαν στην ανάπτυξη προτύπων οπλικών συστημάτων, τα οποία μετά από επιτυχείς δοκιμές μπαίνουν σε μαζική παραγωγή σε κρατικά ή ιδιωτικά εργοστάσια. Έτσι σήμερα η Τουρκία ικανοποιεί με τα εγχώρια αμυντικά συστήματα το 75 % των αμυντικών της δαπανών, ενώ στα επόμενα 10 χρόνια θα είναι εντελώς αυτόκλητη στον αμυντικό τομέα.

Τι πρέπει να κάνει η Ελλάδα για να ισοσκελίσει την επικίνδυνη διαφορά που περιγράφετε;

Η Ελλάδα θα πρέπει να κάνει αυτό που έκανε η Τουρκία, αν και τα πράγματα εδώ είναι πολύ χειρότερα. Κατ' αρχάς θα πρέπει να εκπονηθεί εθνικό στρατηγικό σχέδιο με βάσει την αποκλειστική αμυντική τεχνολογική έρευνα. Δεύτερον να καταρτηθούν όλοι οι φορείς επιστημονικής χρηματοδότησης, που δεν είναι τίποτα περισσότερο από δυσκίνητο γραφειοκρατικοί οργανισμοί και να ιδρυθούν τα αντίστοιχα γραφεία όπως στη Τουρκία. Τρίτον, θα πρέπει να αναπροσανατολιστεί η επιστημονική έρευνα στα ερευνητικά κέντρα και να ιδρυθούν νέα. Είναι αδιανόητο σε μία ναυτική χώρα που θέλει να κυριαρχήσει στο Αιγαίο να μην έχει ένα ινστιτούτο ακουστικών ερευνών, ώστε να συνδράμει τα Ελληνικά υποβρύχια. Τα νέα ινστιτούτα θα πρέπει να προσανατολιστούν προς την τεχνολογική έρευνα στρατηγικών όπλων, όπως π.χ. θα ήταν η δημιουργία ενός ινστιτούτου βαλλιστικών ερευνών για την αφομοίωση της πυραυλικής τεχνολογίας. Η εθνική απόκτηση στρατηγικών όπλων θα αποτελέσει αποτρεπτικό παράγοντα για την Τουρκία, επειδή η σκιά της εθνικής αποτρεπτικής ισχύος καθορίζει και το αποτέλεσμα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Μια χώρα με ύφεση και σε επιτήρηση έχει δυνατότητες τεχνολογικής ανάπτυξης;

Από που μπορούν να βρεθούν τα κονδύλια που χρειάζονται;

Είναι ένας καλός καλλιέργουμος μύθος από αυτούς που δεν θέλουν η Ελλάδα να αναπτυχθεί τεχνολογικά, δηλαδή ότι η τεχνολογική έρευνα απαιτεί πολλά χρήματα. Λόγω επαγγελματικής ιδιότητας, είμαι σε θέση να γνωρίζω χώρες που αναπτύσσουν προηγμένα πυραυλικά συστήματα αγοράζοντας, αντιγράφοντας και αφομοιώνοντας τεχνολογία παιδικών παιχνιδιών από τη Κίνα! Η Σοβιετική Ένωση ανέπτυξε ένα τεχνολογικό σύστημα ισχύος επειδή κατήργησε τη συνημοβιολόγη τύπου φασόν (η παραγωγή κοιράζεται σε πολλά εργοστάσια), υιοθετώντας αντί αυτού τη κάθετη παραγωγή σε μία μόνο μονάδα. Αυτό έπραξε και ο Ελκον Μασκ, ο οποίος κατασκευάζει εξ ολοκλήρου τους πυραύλους του σε ένα εργοστάσιο του, καταργώντας το σύστημα φασόν της ΝΑΣΑ. Το αποτέλεσμα είναι η ελαχιστοποίηση του κόστους σε σχέση με αυτό της ΝΑΣΑ. Το ίδιο πράττει και η εταιρεία κατασκευής πυραύλων Rocketsan στη Τουρκία. Στην Ελλάδα κάθε χρόνο δαπανώνται εκατοντάδες εκατομμύρια Ευρώ υπό μορφή μόνουστους στους διάφορους κομματικούς κληφίνες του δημοσίου τομέα. Δισεκατομμύρια επίσης δαπανώνται για το μουσουλμανικό εποικισμό της χώρας. Εάν μόνο ένα μέρος από τις δημόσιες δαπάνες πήγαινε στην αμυντική τεχνολογική έρευνα, η χώρα μας σήμερα θα μιλούσε με την Τουρκία από μία διαφορετική θέση.

Μπορούμε μέσω συμπράξεων και συνεργιών να καλύψουμε το κενό που υπάρχει; Ποιος θα μπορούσαν να είναι αυτές;

Πρόσφατα, Τούρκος αξιωματούχος δήλωσε ότι η Τουρκία έχει δρομολογήσει την απόκτηση πυρηνικών όπλων επειδή το δικαιούται και ότι θα συνεργαστεί και με το διάβολο για να το πετύχει. Το Πακιστάν πλήρωσε Νοτιοαφρικάνους επιστήμονες για την μεταφορά και αφομοίωση της πυρηνικής τεχνολογίας, με αποτέλεσμα σε λίγα χρόνια να αποκτήσει πυρηνικά όπλα. Υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες ιδιοφυίες σε όλο τον κόσμο, καθώς και μικρές εταιρείες (technology brokers) που για λίγα χρήματα θα ήταν διατεθειμένες να πουλήσουν και τη ψυχή τους στο διάβολο. Αυτό έπραξε και η Τουρκία και αυτό θα πρέπει να πράξει και η Ελλάδα εάν θέλει να επιβιώσει.

Η συντριπτική πληθυσμιακή υπεροχή της Τουρκίας μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με την ανάπτυξη στρατηγικών επιθετικών όπλων, όπως η μαζική παραγωγή βαλλιστικών πυραύλων, υποβρύχια, Drones και πυρηνικά όπλα. Εν εναντία περιπτώσει η χώρα μας θα μετατραπεί σύντομα σε μία επαρχία της νέο-οθωμανικής αυτοκρατορίας.

ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Γράφει ο
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΚΑΔΑΣ
Υποστράτηγος ε.α.

Μεταξύ των εορτών του έτους, ιδιαίτερη, εξέχουσα και ξεχωριστή θέση για την ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία κατέχει η εορτή των Αγίων Τριών Ιεραρχών, η οποία εορτάζεται στις 30 Ιανουαρίου.

Είναι οι τρεις “Μέγιστοι φωστήρες της τρισηλίου θεότητας”, τους οποίους τα ελληνικά γράμματα, η ελληνική παιδεία και γενικά τα εκπαιδευτικά ιδρύματα όλων των βαθμίδων επέλεξαν, τιμούν και έχουν ως προστάτες τους.

Ήταν και οι τρεις μορφές εξαιρετικά σπουδαίες στη θεωρία, τη διδασκαλία και στη ζωή τους, στην πράξη και στη διακονία των συνανθρώπων. Η εκκλησία μας έχει αφιερώσει τον μήνα Ιανουάριο στη μνήμη τους. Αρχίζει με την εορτή του Μεγάλου Βασιλείου, συνεχίζει με αυτή του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου και την Ανακομιδή των Λειψάνων του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και κλιίνει πανηγυρικά με την κοινή εορτή των τριών μεγάλων αυτών εκκλησιαστικών πατέρων και προσωπικοτήτων.

Υπήρξαν πρωτεργάτες και στη συνέχεια στυλοβάτες της ενίσχυσης των σχέσεων Ελληνισμού και Χριστιανισμού με συνέπεια και μέχρι σήμερα ακόμη να πορεύονται μαζί και να αποτελούν τον σταθερό πυλώνα της ελληνικής ταυτότητας. Η Θεία Πρόνοια προγραμμάτισε και πραγματοποίησε την έλευση του Ιησού Χριστού στον κόσμο σε τόπο και χρόνο, όπου επικρατούσε η ελληνιστική παιδεία, με τη βοήθεια της οποίας ο σπόρος της χριστιανικής διδασκαλίας καρποφόρησε και εξαπλώθηκε.

Το περιεχόμενο των λόγων τους στα κηρύγματα, στις ομιλίες τους και στα κείμενα των εκκλησιαστικών τους και λοιπών συγγραμμάτων μεστό και αναλυτικό με σαφή, πλήρη και ολοκληρωμένη ανάλυση και ανάπτυξη. Ο λόγος τους απλός και απόλυτα προσαρμοσμένος στα

καθημερινά προβλήματα της εποχής τους. Ιδιαίτερη σημασία έδιναν στις ηθικές αξίες, στην υγεία, στην αποφυγή της υποκρισίας, της ζήλιας, της μέθης και των άλλων καταχρήσεων. Είναι χαρακτηριστική η προτροπή του Μ. Βασιλείου “Η υγεία και η σωματική ευεξία είναι καλύτερη από όλο το χρυσάφι. Καλύτερα εύρωστο σώμα παρά αμέτρητος πλούτος”.

Όμως, δεν είναι τυχαίο και συμπτωματικό, ότι η κοινή εορτή τους δεν είναι μόνο θρησκευτική, αλλή και σχολική. Είναι η εορτή της παιδείας και των γραμμάτων. Οι Τρεις Ιεράρχες επιλέγησαν ως οι “Προστάτες Άγιοι της Παιδείας”, αφού ήταν αξιόλογοι άνθρωποι των γραμμάτων και εξαιρετικοί διδάσκαλοι αυτών. “Αγαθών διδασκάλων, αγαθά τα μαθήματα” {Μ. Βασίλειος}, πίστευαν και διακήρυσσαν.

Είναι οι πρώτοι, οι οποίοι έβαλαν την ελληνική φιλοσοφική σκέψη στη χριστιανική διδασκαλία και προέτρεψαν τους νέους να μελετούν τα έργα των μεγάλων αρχαίων ελληνικών φιλοσόφων και στοχαστών. Διατηρείται και ισχύει και στις ημέρες μας, ότι “καλός θεολόγος είναι αυτός, που γνωρίζει την ελληνική γλώσσα και την αρχαία ελληνική παιδεία και σκέψη”.

Σημείωση

Σημειώνεται ότι οι ξένοι μελετητές συγκινούνται, ερμηνεύουν, διαβάζουν, μεταφράζουν και εκδίδουν τα έργα των Μεγάλων αυτών Πατέρων της εκκλησίας μας στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο και προβάλλουν τον πολυτίμο θησαυρό της ελληνοχριστιανικής ορθόδοξης παράδοσης. Στα έργα τους αυτά δύναται ο σύγχρονος άνθρωπος να εύρει αξιοσημείωτα παραδείγματα μιας ολοκληρωμένης χριστιανικής ζωής. Σήμερα, η παιδεία μας, παρά την συνταγματική αρχή, ότι “...έχει σκοπόν... την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης” {παρ. 2 άρθρου 16} και την νομοθετική πρόβλεψη ότι “Οι μαθητές..... να διακατέχονται από πίστη προς την Πατρίδα και τα γνήσια στοιχεία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης.....” {άρθρο 1 ν. 1966/1985-ΦΕΚ 167 Α’}

έχει συστηματικά, σκόπιμα. Μεθοδικά. Εγκληματικά αποκοπεί από την εθνική και χριστιανική παράδοση και από τις αξίες της ιστορίας και του πολιτισμού μας. Δεν αναγνωρίζεται ότι αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο και τον σταθερό πυλώνα για μια εύρωστη και δημιουργική κοινωνία, ανθηρή οικονομία, κοινωνική δικαιοσύνη, ευνοϊκές προϋποθέσεις και προοπτικές για ανάπτυξη και ελπιδοφόρο μέλλον. “Η παιδεία, καθάπερ ευδαίμων χώρα, πάντα τα αγαθά φέρει” {Σωκράτης}.

Αντίθετα, διαπιστώνεται καθημερινά, ότι σκόπιμα επιδιώκεται ο αφελληνισμός και η αποχριστιανοποίηση της παιδείας, η διαστρέβλωση και η παραχάραξη της ιστορικής αλήθειας, η υποβάθμιση της διδασκαλίας των θρησκευτικών και της ιστορίας, η κατάλυση των βασικών και σταθερών πυλώνων της κοινωνικής συνοχής, η αλλοίωση της γλώσσας. Έπαυσε να διδάσκει και προαγάγει των ανθρωπισμό, την ειρήνη, των πραγματική δημοκρατία, τη λογική ελευθερία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, τη διαφάνεια, την αξιοκρατία.

Απαιτείται αναθεώρηση και προσανατολισμός της παιδείας, ώστε η διδασκαλία της να αποβλέπει, εκτός από την παροχή γνώσεων, και στη διάπλαση χαρακτήρα, στην ενθάρρυνση της ελεύθερης σκέψης, της πρωτοτυπίας, του οράματος στις σταθερές βάσεις της εθνικής μνήμης και των ελληνοχριστιανικών αρχών και στη διατήρηση των μικρών ακόμη υπαρκτών νησίδων ποιότητας και αριστείας. “Της παιδείας την μιν ρίζαν πικράν, τους δε καρπούς γλυκείς” {Ισοκράτης}.

Η Πατρίδα μας περνάει δύσκολες ώρες. Η παιδεία μας είναι αδήριτη ανάγκη να προστατευθεί με κάθε τρόπο, να κρατάει ανοικτούς τους ορίζοντες προς το μέλλον και να σταματήσουν οι προσπάθειες αποκοπής του ελληνοτισμού από τη γλωσσική του συνέχεια και ταυτότητα.

30 Ιανουαρίου διπλή εορτή, θρησκευτική η μνήμη των Τριών Ιεραρχών και Σχολική των προστατών των Γραμμάτων, Τεχνών και Επιστημών.

Ίμια: Οι Κρίσεις σαν Γεωστρατηγικό Εργαλείο

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Μία κρίση μπορεί να κλιμακωθεί σε ένοπλη αντιπαράθεση μέχρι και πόλεμο ή να αποκλιμακωθεί καταλήγοντας σε ένα νέο status quo, στο οποίο θα συμφωνήσουν τα 2 μέρη. Διαγραμματικά θα μπορούσαμε να παρουσιάσουμε τα παραπάνω ως εξής:

Η κρίση δεν είναι καλή ή κακή, είναι ένα φαινόμενο της διεθνούς πρακτικής.

Χωρίς τη συμμετοχή μας δεν υπάρχει.

Στην κρίση είτε οδηγούμαστε αναγκαστικά, είτε μπαίνουμε με τη θέλησή μας προετοιμασμένοι και μελετημένα.

Μια κρίση συνοδεύεται από έντονα ψυχολογικά στοιχεία, τα οποία όμως δεν πρέπει να επηρεάζουν τον ηγέτη και τους συνεργάτες του, διπλωμάτες, στρατιωτικούς, λοιπούς συμβούλους.

Στη διεθνή πρακτική πολλές φορές χρησιμοποιείται μια τεχνητή κρίση, με την οποία κάποιος διεθνώς δρών (κράτος ή άλλη οντότητα) προσπαθεί να αλλοιώσει το status quo, ελέγχοντας ταυτόχρονα την εξέλιξή της (κλιμάκωση-αποκλιμάκωση).

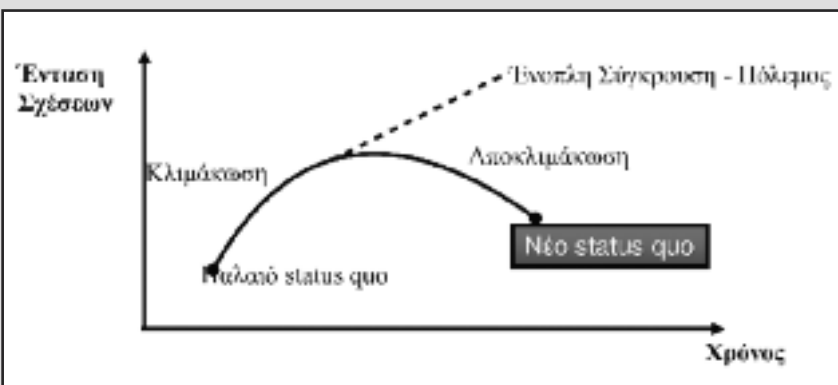
Ας δούμε, λοιπόν την κρίση των Ιμίων μέσα από αυτό το πρίσμα:

- Ένα από τα θέματα της Υψηλής Στρατηγικής της Τουρκίας αποτελεί η αναθεώρηση του status quo του Αιγαίου.

- Στην πορεία για την αναθεώρηση πρέπει να αμφισβητηθεί η παρούσα κατάσταση.

- Στο πλαίσιο της αμφισβήτησης πρέπει να σχεδιαστούν βήματα.

- Ένα από τα βήματα είναι η καθιέρωση γκρίζων ζωνών, που η ύπαρξή τους πρέπει να αναγνωριστεί διεθνώς (όχι υποχρεωτικά νομικά, αλλή ακόμη και σαν θέμα προς συζήτηση) και οπωσδήποτε στη συνείδηση του κόσμου.

- Επιλέγεται ο κατάλληλος χώρος (π.χ. Ίμια και όχι Καλόηλιμος ή Φαρμακονήσι κ.λ.π) και γίνεται η πρώτη δράση (προσάραξη τουρκικού σκάφους, αποβίβαση δημοσιογράφων, ύψωση σημαίας, δημοσιογραφική κάλυψη κ.λ.π) αναμένοντας την φυσιολογική αντίδραση.

- Χρησιμοποίηση στρατιωτικής ισχύος (κατάληψη νησίδας)

- Οι στρατιωτικές δυνάμεις (της Τουρκίας) που συμμετέχουν στην κρίση σαφώς και ελέγχονται από το ανώτατο στρατιωτικό και πολιτικό επίπεδο, με όλα τα ενδιάμεσα επίπεδα ιεραρχικής στρατιωτικής διοίκησης σε διαρκή “ακρόαση” για να μπορούν να επιτύχουν συμμετοχή στην ενδεχόμενη άμεση αντίδραση, εφόσον υπάρξει απώλεια ελέγχου της κρίσης και ανεξέλεγκτη κλιμάκωση.

- Η κρίση δημιουργείται, κλιμακώνεται μέχρι το σημείο κορύφωσης, που επιθυμεί η Τουρκική πλευρά και γίνεται αποκλιμάκωση με βάση τις Ελληνικές αδυναμίες και φοβίες και την σύμπραξη του “Διεθνούς Παράγοντα” με μία νέα “συμφωνία” που το κάθε μέρος θεωρεί ότι το καλύπτει και βεβαίως έχουμε την εμφάνιση και “νομιμοποίηση” των γκρίζων ζωνών, που είναι το επιθυμητό για την Τουρκία νέο status quo.

Ο κ. Σημίτης θεωρώ ότι αιφνιδιάστηκε. Δεν ήταν ψυ-

χολογικά και ηθικά προετοιμασμένος, δεν ήξερε, δεν κατάλαβε, δεν μπόρεσε να αντιδράσει. Πάγωσε από φόβο και γι’ αυτό με ανακούφιση ευχαρίστησε τις ΗΠΑ οι οποίες με την “συμμαχική” τους παρέμβαση τον έβγαλαν από την δύσκολη θέση. Οι συνέπειες ακόμη μας ακολουθούν.

Με βάση τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι μια κρίση δεν εμφανίζεται από το πουθενά και αν κάποια δράση ενός άλλου κράτους μας αιφνιδιάζει και μας οδηγεί σε κρίση χωρίς τη θέλησή μας σημαίνει ότι δεν έχουμε μελετήσει όσο πρέπει το διεθνές περιβάλλον, την ανάπτυξη των συμφερόντων στην περιοχή μας και τους πιθανούς αντιπάλους (ή και εχθρούς).

Ο αντίπαλος πρέπει να μελετάται διαρκώς, ώστε:

- να γνωρίζουμε τα συμφέροντά του και τις στρατηγικές του επιδιώξεις,

- να καταγράφουμε πού ακριβώς υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων με εμάς,

- να έχουμε αξιολογήσει ποιες από αυτές τις συγκρούσεις συμφερόντων είναι ζωτικές για εμάς και να ορίσουμε τις κόκκινες γραμμές μας.

Αυτή η μελέτη μας βοηθά να αντιλαμβανόμαστε τις τακτικές (μεθόδους) που ο αντίπαλος χρησιμοποιεί για να θέτει τα στρατηγικά του συμφέροντα. Μπορούμε να προβλέψουμε τη μελλοντική δράση του αντιπάλου και να μην αιφνιδιαζόμαστε. Επίσης με αυτόν τον τρόπο δεν μπαίνουμε στις “δημοσιογραφικές” ή “επικοινωνιακού τύπου” κρίσεις, αλλή αντιδρούμε μεθοδικά τότε μόνον, όταν εμείς κρίνουμε ότι τίγονται ουσιαστικά μας συμφέροντα και με τον τρόπο που εμείς θέλουμε (ιδανική περίπτωση).

Οι κρίσεις λοιπόν μπορούν να “ελεγχθούν” με την μελέτη του αντιπάλου, την πρόβλεψη για τις μελλοντικές του δράσεις και βέβαια την κατάλληλη προετοιμασία, σχεδίαση και εκτέλεση των δικών μας αντιδράσεων.

Θέματα

Το πρότυπο του Ηγέτη στον Στρατό

Με ποια παιδεία και κουλτούρα κρίνεται σήμερα το ιδανικό πρότυπο;

Γράφει ο
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΙΔΑΚΗΣ
Υποστρατηγός ε.α.

Διπλωματούχος (ΕΜΠ) Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και Μηχανικός Υπολογιστών NATO Communications and Information Agency (NCIA)

Ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες ισχύος ενός κράτους είναι η στρατιωτική ισχύς, που περιλαμβάνει τις στρατιωτικές δυνατότητες (υλικό συντελεστές) και τους ανθρώπους (υποκειμενικοί συντελεστές). Στο σύγχρονο επιχειρησιακό περιβάλλον επιβάλλεται η ύπαρξη ενός συστήματος εκπαίδευσης και μόρφωσης των στελεχών ώστε να καταστούν ικανοί ηγέτες και να αντιλαμβάνονται το στρατιωτικό, πολιτικό, στρατηγικό, ιστορικό, πολιτιστικό, και κοινωνικό πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργούν και εξελίσσονται.

Για τους αξιωματικούς του Στρατού Ξηράς η ακαδημαϊκή και στρατιωτική εκπαίδευση καθώς και η μόρφωση παρέχονται στην Σχολή των Ευέλπιδων, Σχολές Εφαρμογής των Ο-Σ, Σχολή Διοίκησης και Επιτελών ή ΣΠΕ, Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου, Σχολή Εθνικής Άμυνας, ΑΕΙ, Σχολή Ξένων Γλωσσών καθώς και αντιστοίχου επιπέδου σχολές ή ΑΕΙ του εξωτερικού. Ένα πλήρες σύστημα δια βίου εκπαίδευσης ζητηυτό στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Εκτός από την ακαδημαϊκή - στρατιωτική εκπαίδευση και μόρφωση ο τρίτος πυλώνας ανάπτυξης των ηγετών είναι η εμπειρία που αποκτάται με την υπηρετηση στις Μονάδες και στα Επιτελεία. Έτσι η ανάπτυξη ενός ηγέτη ακολουθεί την πορεία θεωρία και πράξης προκειμένου να αποκτήνται συνεχώς οι κατάλληλες γνώσεις και εμπειρίες.

Οι έννοιες της εκπαίδευσης και της μόρφωσης διαφέρουν. Εκπαίδευση είναι η απόκτηση συγκεκριμένων γνώσεων σε έναν ή πολλούς γνωστικούς τομείς για την αντιμετώπιση προβλημάτων καταστάσεων. Μόρφωση είναι η συνδυαστική χρήση και κατανόηση της γνώσης που αποκτήθηκε μέσω της εκπαίδευσης, για την αντιμετώπιση απρόβλεπτων καταστάσεων. Είναι δηλ. το «ακόνημα» του μυαλού να προβλέπει, αποφασίζει γρήγορα και σωστά καθώς και να ενεργεί ανάλογα.

Το 2013 το ΓΕΕΘΑ καθόρισε την πολιτική για τις μεταπτυχιακές σπουδές ως απαραίτητο συμπλήρωμα της μόρφωσης των σύγχρονων επιστημόνων αξιωματικών. Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής συνεχίστηκαν/ιδρύθηκαν τα Μεταπτυχιακά Προγράμματα Σπουδών στην ΣΣΕ, ΑΔΙΣΠΟ και ΣΕΘΑ. Η πολιτική αυτή ακολουθείται μέχρι σήμερα με αυξημένο ενδιαφέρον και επιτυχία.

Από τις κατευθύνσεις ανάπτυξης ηγετών Στρατού του ΓΕΣ/ΔΙΔΟ Μάρτιος 2011 και τις ανάλογες διεθνείς αναφορές, το πρότυπο του σύγχρονου αξιωματικού που προσβλέπει και φιλοδοξεί να καταλάβει θέσεις ηγεσίας συνιστά ένα τρίπτυχο ηγεσίας:

1. Ο «κλασικός» ηγέτης / ηγέτης μα-

χητής, ο οποίος εμφορείται από τις στρατιωτικές αρετές και αξίες που διακρίνεται από ψυχική και σωματική αντοχή, ικανότητες χειρισμού προσωπικού, αφοσίωση στο καθήκον, στρατιωτική τιμή και αγάπη για την πατρίδα. Είναι ο πετυχημένος διοικητής και επιτελής όλων των κλιμακίων σε κλαδικό, διακλαδικό και πολυεθνικό επίπεδο.

2. Ο ηγέτης «τεχνοκράτης» κάτοχος της στρατιωτικής επιστήμης και τέχνης που είναι ικανός να παρακολουθεί το σύγχρονο επιχειρησιακό περιβάλλον και τις εξελίξεις της σύγχρονης τεχνολογίας και των επιστημών. Μπορεί και λειτουργεί - επικοινωνεί στο πολιτικό-στρατιωτικό επίπεδο συνεργασίας σε εθνικό και διεθνές περιβάλλον.

3. Ο ηγέτης «άνθρωπος», η πολυσύνθετη και ολοκληρωμένη προσωπικότητα πλήρως συνδεδεμένη με το κοινωνικό περιβάλλον από το οποίο προέρχεται και του οποίου τις αξίες υπηρετεί. Οι γνώσεις γενικού ενδιαφέροντος, η κοινωνικότητα και οι επιστημονικές δεξιότητες συνθέτουν την προσωπικότητα που εμπνέει, δημιουργεί, καινοτομεί και αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Σε ποια πτυχή της ηγεσίας θα πρέπει να δοθεί βαρύτητα είναι θέμα της ευρύτερης κουλτούρας και παιδείας, δηλ. από ποια οπτική γωνία το βλέπει κάποιος. Η κουλτούρα και η παιδεία σχετίζονται με την στάση, νοοτροπία και συμπεριφορά του ατόμου. Η παιδεία μαθαίνει να ξεχωρίζουμε το σωστό που χαρίζει ηθική και πνευματική ολοκλήρωση. Αφορά την κατοχή και εμφάνιση κοινωνικά αποδεκτών συμπεριφορών. Εν ολίγοις το κριτήριο αφορά την ατομική και κοινωνική προκοπή. Παρόλο που κάποιος μορφωμένος θα μπορούσε ποιο εύκολα να εξάγει την αποδεκτή κοινωνική συμπεριφορά, δεν σημαίνει ότι αμόρφωτοι ή λιγότερο μορφωμένοι άνθρωποι δεν έχουν την παιδεία να διακρίνουν το σωστό. Οι γονείς μας μπορεί να μην ήταν μορφωμένοι αλλά διέθεταν την παιδεία για να μας καθοδηγούν σωστά.

Το ταξίδι και το μεγαλείο της εκπαίδευσης, μόρφωσης, και απόκτησης εμπειριών του αξιωματικού είναι μακρύ και δύσκολο, συναρπαστικό, με θετικές προκλήσεις. Πιθανόν μόνο όσοι το βιώσουν να μπορούν να προσεγγίσουν με κατάλληλη παιδεία και κουλτούρα το ιδανικό πρότυπο ηγέτη. Πάντως η γενικότερη αντίληψη και παιδεία του κόσμου, ως κοινωνική και ηθική αποδεκτή συμπεριφορά θέλει τον αξιωματικό να διαθέτει και τις τρεις πτυχές: ηγέτης μαχητής, ηγέτης τεχνοκράτης και ηγέτης άνθρωπος. Η ίδια αντίληψη επικρατεί και σε διεθνές επίπεδο προηγμένων στρατών αυξημένων επιχειρησιακών δυνατοτήτων.

Η Ελληνική κοινωνία οδηγήθηκε και θα συνεχίσει να οδηγείται από το «μάθε παιδί μου γράμματα» και το «άνθρωπος αγράμματος ξύλο απηλέκτο». Ευτυχώς που ο Στρατός ακολούθησε τον δρόμο της Ελληνικής κοινωνίας και δεν απομονώθηκε. Διαφορετικές προσεγγίσεις είναι θέμα αντίληψης, γνώσεων, μόρφωσης, εμπειριών, οριζόντων σκέψης, παιδείας και κουλτούρας. Είναι θέμα του ταξιδιού και της στάσης που επιλέγεται.

Χρονογράφημα

Ένας Πεντέας...

Γράφει ο
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΛΩΣΗΣ
Υποστράτηγος ε.α.

Ήρθε και ο «νέος ενιαυτός», όπως αποκαλείται στην Δοξολογία της Πρωτοχρονιάς ο καινούργιος χρόνος. Φορτωμένος ελπίδες κ.λπ. Το σταματώ εδώ διότι και πέρασι καλωσορίζαμε το 2020 «γεμάτοι ελπίδες» και είδαμε τα χαϊρία μας. Ανεξαρτήτως αυτού, στη πρώτη μας αυτή επαφή, εύχομαι μόνο ένα πράγμα

του 1921 στην Μικρά Ασία, ενώ ο έτερος ταξίαρχος Παπαθανασίου απορούσε πώς δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε πού ακριβώς τέμνεται η Τρίτη Πέμπτη προβολή ενός επιπέδου, στην έκτη ελληνοσοβιετική του δευτέρου επιπέδου, στην έκτη ικνοκάθετο...

Μία ακτίδα παρηγοριάς ήταν η εξομο-

του αγαπητούς συναδέλφους και φίλους της εφημερίδας μας: Υγεία και όλη τα άλλα τα βρίσκουμε.

Οι παλιοί καθηγητές - σύμβολα της Σχολής Ευελπίδων, έχουν πια εγκαταλείψει τον μάταιο τούτο κόσμο. Καθηγητές ογκόλιθοι και σε γνώσεις αλλά και σε ήθος και πατριωτισμό, όπως ο Χρυσοφάκης, ο Πεντέας, ο Φωτιάδης, οι Ταξίαρχοι Κόκορης και Παπαθανασίου και τόσοι άλλοι, που γαλούχησαν γενιές και γενιές Ευελπίδων και πέρασαν στη ιστορία της Σχολής. Και χαιρόμαι διότι τους δρόμους των εγκαταστάσεων της νέας Σχολής Ευελπίδων στη Βάρη, κοσμούν πορτραίτα τους. Ίσως θα έπρεπε να βρεθούν κάποια καλύτερα, αλλά αντιλαμβάνομαι ότι αυτό είναι δύσκολο, πάντως όχι ακατόρθωτο. Ας το δον οι υπεύθυνοι.

Ήταν λοιπόν άνθρωποι, που αισθάνονταν περισσότερο Ευέλιπιδες παρά πολίτες.

Ακόμα αντηχεί στ' αυτιά μου η φωνή του Χρυσοφάκη, με τα χρυσά γυαλιά και το άψογο κοστούμι, που μας ανέπτυσε την θεωρία των ολοκληρωμάτων και των παραγώγων. Τον θυμάμαι να αλληλάζει το χειμωνιάτικο με το καλοκαιρινό κοστούμι, ακριβώς την ημέρα που κι' εμείς αλληλάζαμε στολή από χειμερινή σε καλοκαιρινή και τούμπαλι.

Θυμάμαι τις απαγγελίες του Πεντέα (Δέδουκεν μεν α Σελλάνα, εγώ δε μόνα καθεύδω) που με την βροντώδη φωνή του, μας έκανε κοινωνούς της ποιήσεως της Σαπφούς. Άλλοτε πάλλι συγκλόνιζε με το «Τραγουδι του νεκρού αδελφού», που είχε μπόλικα στοιχεία θρίλερ, που σ' έκαναν ν' ανατριχιάζει... (...ποιος είδε κόρη νόμορφη να σέρνει ο πεθαμένος...).

Ήταν τέτοια η χροιά και η ένταση της φωνής του καθηγητού, που έτρεμες λες κι' έβλεπες θρίλερ του Έντγκαρ Άλλαν Ποε με τον Κρίστοφερ Λι....

Ο ταξίαρχος Κόκορης, που επέμενε να μάθουμε, πού στήθηκε και το τελευταίο πολυβόλο στις Επιχειρήσεις του Μαρτίου

λόγηση του καθηγητού Κοκκινάκη, ο οποίος μας είχε αποκαλύψει το συγκλονιστικό: «Κύριοι έχω να γελάσω από τότε που ασχολήθηκα με την Μηχανική»...

Αυτές οι μορφές σιγά σιγά ακολούθησαν τον αδυσώπητο νόμο της φύσεως και μας άφησαν.

Ένας από τους τελευταίους ήταν ο Ευστράτιος Πεντέας, ο οποίος μέχρι τα βαθιά του γεράματα, ήταν παρών σε όλες τις εκδηλώσεις της Σχολής Ευελπίδων.

Κάπου εκεί γύρω στο 2.000 ο Πεντέας, βρέθηκε στην αγαπημένη του Σχολή, στη Βάρη πλέον και όχι στο «Αβερώνφειο» του Πεδίου του Άρεως, που ο ίδιος είχε γράψει ιστορία, για να παρακολουθήσει μία τελειή ορκωμοσίας νέων Ανθυπολοχαγών.

Μετά το πέρας της τελειής και κατά την διάρκεια της δεξιώσεως, ο τότε Αρχηγός ΓΕΕΘΑ στρατηγός κ. Μανούσος Παραγιουδάκης, παρουσιάζει τον καθηγητή στον τότε Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο.

-Κύριε Πρόεδρε, σας παρουσιάζω τον παλιό καθηγητή μου στην Σχολή κ. Ευστράτιο Πεντέα.

Ο Πρόεδρος χαιρέτησε τον Πεντέα και τον ρώτησε

-Ποιο μάθημα κάνατε κ. καθηγητά;

-Το μάθημά μου κ. Πρόεδρε ήταν «Ελληνική Λογοτεχνία», αλλά πρώτα απ' όλα δίδασκα στους Ευέλιπιδες Ελλάδα.

Ο Στεφανόπουλος έκρυψε ένα δάκρυ, χαιρέτησε με θερμή χειραψία τον Πεντέα και τον ευχαρίστησε.

Ήταν λοιπόν ή δεν ήταν, γίγαντες εκείνοι οι καθηγητές;

Δεν τους απασχολούσαν ούτε τα αναδρομικά, ούτε τα μερίσματα, ούτε τα δώρα. Οι περισσότεροι άλλωστε, ήταν εθελοντές. Ένα και μόνο ένα τους απασχολούσε. Να μάθουν στους Ευέλιπιδες «Ελλάδα».

Για αυτό και πέρασαν την ιστορία. Αιώνια τους η μνήμη.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ: 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ - 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021

Γράφει ο

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΤΖΑΚΟΣ

Απόστρατος Αξίος ΣΣ

ΜΑ Διεθνείς Σχέσεις και Στρατηγικές Σπουδές
Δόκιμος Ερευνητής ΙΔΙΣ

Σκοπός Επίσκοπήςεως: Η με συνοπτικό τρόπο παρουσίαση των κυριότερων γεγονότων, κατά την κρίση του γράφοντος, από ανοικτές

πηγές πληροφοριών, για την καλυπτομένη χρονική περίοδο.

Κριτήρια Συλλογής Ειδήσεων/Γεγονότων: Επιλέγονται τα κατά τεκμήριο σοβαρότερα γεγονότα που επηρεάζουν τα εθνικά συμφέροντα και την εθνική ασφάλεια, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τους περιορισμούς του χώρου.

ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Ο Τούρκος Υπουργός Ενεργείας Fatih Dönmez, σε συνέντευξη του στο τουρκικό κανάλι 7, την Δευτέρα 28 Δεκεμβρίου δήλωσε σχετικά με την Συνθήκη της Λωζάνης:

“Πέρασαν 100 χρόνια από την υπογραφή της, οπότε είναι καιρός να καθίσουμε σ' ένα τραπέζι να συζητήσουμε, να διαπραγματευτούμε. Αν δείτε τι υποστηρίζει η Ελλάδα, είναι σαν να θέλει να μας εγκλωβίσει στις ακτές μας”.

β. Την τελευταία εβδομάδα του Δεκεμβρίου, αναχώρησαν για το Αζερμπαϊτζάν, ένας Τούρκος ανώτατος αξιωματικός και 35 στρατιωτικοί, οι οποίοι θα επανδρώσουν το Κέντρο Επιχειρήσεων μαζί με Ρώσους στρατιωτικούς, το οποίο θα επιβλέπει την εφαρμογή της καταπαύσεως του πυρός που συμφωνήθηκε μεταξύ Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν την 10^η Νοεμβρίου, με πρωτοβουλία της Ρωσίας. Η Τουρκία ήθελε το κέντρο αυτό να εδρεύει στο Ναγκόρνο Καραμπάχ, κάτι όμως που δεν έγινε αποδεκτό από την Ρωσία.

γ. Εκ του συνόλου των χωρών μελών του ΟΗΕ, μόνο η Τουρκία ψήφισε αρνητικά στην ολομέλεια της Γενικής Συνελεύσεως, η οποία εντός του Ιανουαρίου, υιοθέτησε την ετήσια απόφαση για τους Ωκεανούς και το Δίκαιο της Θάλασσας. Η Τουρκία για μια ακόμη φορά έδειξε ότι δεν αποδέχεται την Συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας που ψηφίστηκε το 1982 στην Τζαμάικα.

ΗΠΑ

α. Ο εκλεγμένος πρόεδρος Biden, επέλεξε την Καθηγήτρια Kathleen Hicks ως Αναπληρώτρια Υπουργό Άμυνας. Αυτή θα είναι η πρώτη γυναίκα που ορίζεται στη νο 2 θέση στο Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ. Η Kathleen Hicks έχει προϋπηρεσία στο συγκεκριμένο υπουργείο, αφού την εποχή Ομπάμα ήταν βοηθός του Υφυπουργού Άμυνας για θέματα Στρατηγικής, Σχεδίων και Οργανώσεως Δυνάμεων. Από την θέση αυτή είχε εισηγηθεί την απόσυρση των αμερικανικών δυνάμεων από το Ιράκ, η οποία και πραγματοποιήθηκε το 2011.

β. Ο Biden επίσης επέλεξε τον Brett McGurk ως υπεύθυνο των θεμάτων Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής (MENA) στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας. Η επιλογή αυτή θα πρέπει να έχει ανησυχήσει στην Τουρκία καθ' όσον McGurk, ήταν υπεύθυνος για τον συντονισμό της συμμαχίας των Κούρδων της Συρίας (SDF) με τις αμερικανικές δυνάμεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί το Ισλαμικό Κράτος (ΙΚ). Ήταν επιλογή του προέδρου Ομπάμα και είχε τοποθετηθεί στην θέση το 2015, από την οποία και παραιτήθηκε όταν ο Trump διέταξε την απόσυρση των αμερικανικών δυνάμεων από την Συρία, τον Δεκέμβριο του 2018. Ο McGurk δεν συμφωνούσε με την απόσυρση της Αμερικής από την Συρία, διότι το κενό θα έσπευδε να καλύψει η Ρωσία και το Ιράν.

γ. Η τελευταία πράξη της διοικήσεως Trump, ήταν η δήλωση της 19^{ης} Ιανουαρίου ότι η Κίνα διεξάγει γενοκτονία των Ουιγούρων και άλλων Μουσουλμανικών μειονοτήτων στο βορειοδυτικό τμήμα της επαρχίας Xinjiang. Η πρεσβεία της Κίνας στην Ουάσινγκτον, την ίδια ημέρα έσπευσε να δηλώσει ότι “Η γενοκτονία των Ουιγούρων είναι ένα ψέμα”.

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΙΣΡΑΗΛ

Το Ισραήλ και η Ελλάδα πρόκειται να υπογράψουν μια ευρεία συμφωνία ύψους 1,68 δισεκατομμυρίων δολαρίων, η οποία περιλαμβάνει την προμήθεια δέκα αεροσκαφών M-346 (Lavi) και την ίδρυση κέντρου εκπα-

δείσεως πτήσεων στην Καθαμάτα. Η συμφωνία, η οποία θα υπογραφεί από τα δύο υπουργεία Άμυνας, περιλαμβάνει την ίδρυση και λειτουργία σχολής πτήσεων για την Ελληνική Πολεμική Αεροπορία, από την Elbit Systems, πρόβλεψη για συντήρηση αεροσκαφών T-6 (Efroni), την παροχή προσομοιωτών, εκπαιδευσεως και υλικοτεχνικής υποστηρίξεως. Η συμφωνία ανέρχεται σε περίπου 1,68 δισεκατομμύρια δολάρια και θα διαρκέσει πάνω από 20 χρόνια.

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

α. Η Σαουδική Αραβία, την 4η Ιανουαρίου, συμφώνησε με τον τερματισμό του εμπόργκο που είχε επιβληθεί από τριετίας στο Κατάρ, ανοίγοντας ξανά τον εναέριο χώρο της και τα χερσαία και θαλάσσια σύνορά της με το Κατάρ. Η κίνηση αυτή, δρομοιολογεί ευρύτερες εξελίξεις στις ισορροπίες στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Υπενθυμίζεται ότι η Σαουδική Αραβία, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Μπαχρέιν και η Αίγυπτος είχαν διακόψει τους διπλωματικούς και εμπορικούς συνδέσμους με το Κατάρ τον Ιούνιο του 2017, με την δικαιολογία ότι η Ντόχα χρηματοδοτούσε εξτρεμιστικές οργανώσεις ενώ έδειχνε ανοχή στις δραστηριότητες του Ιράν στην Μέση Ανατολή.

β. Την επομένη ημέρα, 5 Ιανουαρίου, στην διάρκεια του Συμβουλίου των Χωρών του Κόλπου, Σαουδική Αραβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και Αίγυπτος συνυπέγραψαν κοινό κείμενο για αλληλεγγύη και σταθερότητα στον Κόλπο. Η επίλυση της διαμάχης μεταξύ της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ φέρει την σφραγίδα του γαμπρού του απεθάνοντος προέδρου των ΗΠΑ Trump, Τζάρεντ Κούσνερ.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΑΛΒΑΝΙΑ

Στις 6 Ιανουαρίου, ο Αλβανός πρωθυπουργός Εντι Ράμα πραγματοποίησε τριήμερη επίσκεψη στην Τουρκία κατόπιν προσκλήσεως του Τούρκου προέδρου Ερντογκάν. Οι δυο άνδρες υπέγραψαν τρεις συμφωνίες, στους τομείς της υγείας, του πολιτισμού και των υποδομών, ενώ ο Εντι Ράμα επισκέφθηκε και τον διευθυντή της τουρκικής αμυντικής βιομηχανίας, Ismail Demir. Σημειώνεται ότι η τουρκική πλευρά υποσχέθηκε στους Αλβανούς αξιωματούχους να ανοίξει σύντομα παράρτημα του Πολυτεχνείου της Άγκυρας, στα Τίρανα.

ΑΣΙΑ

ΙΝΔΙΑ

Ινδία και Γαλλία απεφάσισαν την εμβάθυνση των σχέσεων τους σε στρατηγικό επίπεδο, στην διάρκεια του 34ου γύρου του Στρατηγικού Διαλόγου μεταξύ των δυο χωρών που πραγματοποιήθηκε στην Ινδία το πρώτο δεκάημερο του Ιανουαρίου.

Η Γαλλία δέχθηκε την μεταφορά της γραμμής παραγωγής του ελικοπτέρου γενικής χρήσεως Panther σε ποσοστό 100% και αυτής για τα μαχητικά Rafale σε ποσοστό 70%, στην Ινδία. Η Ινδία χρησιμοποιεί ήδη στην δική της ΠΑ, Rafale.

Πρόκειται για μια εξέλιξη που αφορά και στην Ελλάδα, αφού η Ινδία γίνεται στην ουσία συμπαραγωγός ενός μαχητικού που θα χρησιμοποιείται και από την ελληνική ΠΑ και διότι η Γαλλία δεσμεύτηκε να μην παραχωρήσει είτε τέτοια υλικά, είτε τεχνολογία σε χώρες εχθρικές προς την Ινδία. Αυτό αφορά κυρίως το Πακιστάν που είναι σύμμαχος της Τουρκίας.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Στις 14 Ιανουαρίου, Τουρκία, Πακιστάν και Αζερμπαϊτζάν, υπέγραψαν την Διακήρυξη του Ισλαμαμπάντ, με την οποία δεσμεύονται για παροχή αμοιβαίας υποστηρίξεως στις εδαφικές διεκδικήσεις σε Κύπρο, Κασμίρ και Ναγκόρνο

Καραμπάχ αντίστοιχα.

ΑΓΩΓΟΙ

Στις 15 Νοεμβρίου 2020 ξεκίνησε η εμπορική λειτουργία του Διαδριατικού Αγωγού Φυσικού Αερίου TAP (Trans Adriatic Pipeline – Έτσι ονομάζεται το τμήμα του αγωγού εντός Ελλάδος), του οποίου η κατασκευή ολοκληρώθηκε μετά από 4,5 χρόνια. Ο μήκος 878 χλμ. TAP συνδέεται με τον αγωγό Trans Anatolian Pipeline (TANAP) στους Κήπους στα ελληνοτουρκικά σύνορα, και διασχίζει την Ελλάδα (550 χλμ.), την Αλβανία (215χλμ.) και την Αδριατική Θάλασσα (105 χλμ.) και εξέρχεται στο ηπειρωτικό τμήμα της Νότιας Ιταλίας για να συνεχίσει την πορεία του, μέσω του ιταλικού συστήματος μεταφοράς προς τις ευρωπαϊκές αγορές. Μετά την λειτουργία του αγωγού, οι πρώτες ποσότητες φυσικού αερίου έφθασαν στην Ελλάδα στις 31 Δεκεμβρίου, ενώ στις 8 Ιανουαρίου, αέριο εστάλη στην Ιταλία. Ο TAP μεταφέρει φυσικό αέριο από το γιγαντιαίο κοιτάσμα Shah Deniz II του αζέρικου τμήματος της Κασπίας Θάλασσας, προς την Ευρώπη.

Κύριο Γεγονός:

Η μεγάλη συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Ελλάδος για την δημιουργία, μεταξύ άλλων, Κέντρου Εκπαίδευσεως Πτήσεων στην Καθαμάτα ύψους 1,68 δις δολαρίων διάρκειας 20 ετών, φαίνεται να βάζει τα θεμέλια για μια μακροχρόνια στρατηγική σχέση μεταξύ των δυο χωρών. Η συμφωνία αυτή είναι αποτέλεσμα της στροφής που έκανε το Ισραήλ προς την Ελλάδα, μετά το επεισόδιο με το πλοίο Μαρί Μαρμαρά το 2010, το οποίο πυροδότησε και την διακοπή των σχέσεων Ισραήλ-Τουρκίας.

Συμπεράσματα:

α. Για να υπογράψει την συμφωνία με την Ελλάδα το Ισραήλ, φαίνεται ότι μέτρησε το γεγονός ότι από την στροφή του για αναζήτηση συμμάχων στην Ελλάδα από το 2010 και μετά, τρεις διαδοχικές ελληνικές κυβερνήσεις υπεστήριξαν με συνέπεια την προσέγγιση Ελλάδας-Ισραήλ. Ουδεμία κυβέρνηση, καίτοι διαφορετικών ιδεολογιών, έθεσε σε δοκιμασία την Συμφωνία.

Επειδή στις διεθνείς σχέσεις τίποτα δεν είναι δεδομένο και τίποτα δεν διαρκεί παντοτινά, δεν αποκλείεται επαναπροσέγγιση Τουρκίας-Ισραήλ στο μέλλον. Όμως, όσο πιο πολύ ισχυροποιείται η Ελλάδα με:

(1)Την συμμετοχή της σε συμμαχίες στις οποίες έχει συμφέρον να συμμετέχει και το Ισραήλ, όπως πχ με Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.

(2)Επέκταση των ΧΥ στα 12 νμ, ιδίως στην περιοχή της ΝΑ Μεσογείου οπότε και θέτει υπο την κυριαρχία της θαλάσσιες περιοχές από τις οποίες θα περάσει ο East Med, εάν τελικώς κατασκευαστεί.

(3)Την ισχυροποίηση των αεροναυτικών της δυνάμεων, τόσο πιο πολύ το Ισραήλ θα θεωρήσει συμφέρον του την παραμονή του στην συμμαχία.

β. Η επιλογή McGurk στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας των ΗΠΑ για τα θέματα MENA, στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην Τουρκία και στην Ρωσία, ότι οι ΗΠΑ θα έχουν ενεργή παρουσία πλέον στην περιοχή στην οποία συνεχίζουν να διατηρούν συμφέροντα. Άλλωστε η εν ισχύ Στρατηγική Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ, χαρακτηρίζει Κίνα και Ρωσία ως ανταγωνίστριες δυνάμεις για την παγκόσμια τάξη.

γ. Οι κατ' επανάληψη δηλώσεις Τούρκων αξιωματούχων για την ανάγκη αναθεωρήσεως της Συνθήκης της Λωζάνης, δείχνουν με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο ότι το Αιγαίο και η Μεσόγειος δεν είναι θάλασσες που ενώνουν τις δυο χώρες όπως είθισται να λέγεται, αλλά θάλασσες εντός των οποίων συνυπάρχουν τα νόμιμα δικαιώματα της Ελλάδας που προκύπτουν από την Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 και οι μονομερείς παράνομες διεκδικήσεις της Τουρκίας. Η δε μη αποδοχή του Δικαίου της Θάλασσας από την Τουρκία, δείχνει ότι δεν υπάρχει περίπτωση να ηυθεί το θέμα οριοθετήσεως Υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ στο Αιγαίο και την Μεσόγειο με βάση αυτό το Δίκαιο.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Το παρόν εικαστικό τιτλοφορείται
«Ελευθερία ή Θάνατος».
Φιλοτεχνήθηκε από τον Αντγο ε.α.
Δημήτριο Κ. Μπάκα

Ιωάννης Θεοφιλόπουλος

(1790 Λαγκάδια Γορτυνίας-1885 Αθήνα)

Γράφει ο
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΣΣΑΣ
Αντιστράτηγος ε.α.

«Ήταν λιοντάρι της ξηράς
της θάλασσας δελφίνι
τον τρέμαν σαν τον άκουγαν
και Τούρκοι και Αιτζερίνιο».
Θεόδωρος Γενναίου Κολοκοτρώνης

Ο Ιωάννης Θεοφιλόπουλος (Καραβόγιαννος ή Τσακαλόγιαννος) γεννήθηκε στα Λαγκάδια Αρκαδίας το 1790. Σε ηλικία 18 ετών, λόγω διαμάχης με Τούρκο Αγά, κατέφυγε στα Ψαρά όπου γνωρίστηκε με τον Ιωάννη Δημουλίτσα ή Πατατούκο από την Πάργα, ο οποίος ήταν ο κατασκευαστής των πρώτων ελληνικών πυρπολικών πλοίων. Ο Δημουλίτσας διδάχθηκε τον τρόπο κατασκευής τους, στα ναυπηγεία της Τουλίων στην Γαλλία. Οι δύο άνδρες, παρότι υπήρξαν οι κύριοι συντελεστές των λιμνρότερων κατορθωμάτων του αγώνος, ξεχάστηκαν από τους ιστορικούς της επαναστάσεως. Την δόξα από την χρήση των πυρπολικών περιβλήθηκαν μόνο οι κυβερνήτες τους. Τα περιπολικά κάλυψαν το έλλειμμα ισχύος των μικρών ελληνικών πλοίων με τα περιορισμένου βεληνεκούς πυροβόλα τους, έναντι των μεγάλων τουρκικών πολεμικών πλοίων. Ήταν μετασκευασμένα πλοία 15 έως 20 μέτρων, με πλήρωμα 20 ανδρών, στα οποία τοποθετούσαν βαρέλια πυρίτιδος. Χρησιμοποιούσαν κατράμι, ρετσίνα, οινόπνευμα και άλλα υλικά με σκοπό να βελτιώσουν την στεγανότητα τους και επιτύχουν την άμεση ανάφλεξη τους. Ο Ρώσος Ιβάν Αφανάσιεβ βοήθησε τον Πατατούκο στην κατασκευή των πυρπολικών. Αμφότεροι συμμετείχαν στις ριψοκίνδυνες αυτές επιχειρήσεις. Η αποτελεσματικότητα των πυρπολικών εξαρτάτο πρώτα από την επιτυχή αγκίστρωση στο εχθρικό πλοίο, καθήκον του ηδαιλιούχου και μετά από την πλήρη και ταχεία ανάφλεξη του, ευθύνη του κατασκευαστού. Ο Δημουλίτσας απεβίωσε από λοιμό στα Ψαρά το 1823.

Ο Μοναδικός Τιμονιέρης

Ο Θεοφιλόπουλος πολέμησε γενναία τόσο στην θάλασσα, όσο και στην ξηρά. Συμμετείχε στις δύο πρώτες ανατινάξεις τουρκικών πλοίων, από την θέση του ηδαιλιούχου του πυρπολικού και του δαδούχου(αυτός που έθετε το πυρ). Την 27^η Μαΐου 1821, με κυβερνήτη το Δημήτρη Παπανικολή, βύθισαν στην Ερεσό ένα εχθρικό ντελίνι,¹ και την 6^η Ιουνίου 1822 με κυβερνήτη τον Κωνσταντίνο Κανάρη ανατίναξαν την ναυαρχίδα του Καρα Αλή «Κινούμενο Όρος», στην Χίο. Ο Θεοφιλόπουλος κατόρθωσε να κατευθύνει με επιτυχία τα πυρπολικά στην κατάλληλη θέση, ώστε να μείνουν προσκολλημένα μέχρι την ανάφλεξη τους. Ο ηδαιλιούχος αποτελούσε τον κύριο στόχο των πυρών από τα πληρώματα των εχθρικών πλοίων. Η έγκαιρη ανάφλεξη του πυρπολικού με τα χρησιμοποιούμενα αυτοσχέδια υλικά, συνιστούσε από μόνη

της, δύσκολη και ριψοκίνδυνη ενέργεια. Συμμετείχε σε όλες τις ναυτικές επιχειρήσεις των Ψαριανών στο Βόρειο Αιγαίο. Την 20^η Φεβρουαρίου 1822, έλαβε μέρος στην ναυμαχία των Πατρών. Στις εκδιδόμενες από την Βουλή των Ψαρών αναφορές, ο Θεοφιλόπουλος εκθειάστηκε για την γενναιότητα, τις αρετές του και τις δεξιότητές του. Ο Κανάρης σχολιάζοντας την προσφορά του έγραψε: «Εφέρθη μέ μεγάλη επιμονή και γενναιότητα, ...δέν έλαβεν ούτε όβολόν, παραμερίζοντας έτσι και τις διχόνοιες, μέ κάθε επίδεξιόν τρόπον».

Τον Αύγουστο του 1822, ο Θεοφιλόπουλος έφυγε από το Ψαρά και επικεφαλής σώματος 50 ανδρών, πολέμησε με τον Κανέλλη Δεληγιάννη στο Μεσολόγγι και στην συνέχεια με το Γενναίο Κολοκοτρώνη στην Αθήνα.

Οι Ξεχασμένοι Ήρωες

Ο Θεοφιλόπουλος ήταν ολιγαρκής, ανιδιοτελής, τίμιος, χωρίς να επαίρεται για τις αναμφισβήτητες ικανότητές του. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του επέδειξε παροιμιώδη ψυχραιμία, μοναδικές δεξιότητες, απaráμιλλη γενναιότητα και αταλάντευτη αποφασιστικότητα. Το γεγονός ότι επιβέχθηκε τόσο από τον Πιπίνιο, όσο και από τον Κανάρη, δείχνει την εμπιστοσύνη που ενέπνευε το πρόσωπο του. Οι αλληπάλληλες αποτυχίες άλλων προσπαθειών πυρπολήσεως, επιτρέπουν την σκέψη ότι ο Θεοφιλόπουλος μπορεί να μην ήταν ο μόνος που μπορούσε να προσφέρει την συγκεκριμένη υπηρεσία, αλλά σίγουρα ήταν ένας εκ των πολλών ολίγων. Ο Θεοφιλόπουλος υπήρξε ένας από τους σιωπηλούς ήρωες, οι οποίοι παραμένουν αφανείς καλυπτόμενοι από την σκόνη που συσσωρεύεται με την πάροδο του χρόνου. Δεν ζήτησε ποτέ και δεν έλαβε τίποτα έναντι των υπηρεσιών που προσέφερε. Η αναφορά του στο μητρώο των αγωνιστών είναι συνοπτική, χωρίς να αντικατοπτρίζει την πολυσιχιδή δράση του, περιλαμβάνοντας την πληροφορία: «Το φείλονται γρόσια 5521 και φοίνικες 11194». Η οφειλή αυτή παρέμεινε ανεξόφλητος. Μετά την απελευθέρωση τοποθετήθηκε αρχηγός της πολιτοφυλακής στην Τρίπολη. Στην αίθουσα Ελευθέριας Βενιζέλος στο κτίριο της Βουλής, απεικονίζεται ως σημαιοφόρος δίπλα στον Κανάρη. Το Πολεμικό Ναυτικό έδωσε το όνομα του στο πλοίο Φαρικών Αποστολών ΚΑΡΑΒΟΓΙΑΝΝΟΣ(Α-479). Ένα βοηθητικό πλοίο του στόλου φέρει το όνομα ενός μαχητού πρώτης γραμμής.

¹ Βασέλο ή ντελίνι ονομαζόταν το πολεμικό πλοίο από τις γαλλικές λέξεις, vaisseau de ligne (πλοίο γραμμής). Πλοία γραμμής ονομαζόντουσαν τα μεγάλα πολεμικά γιατί ναυμαχούσαν κινούμενα σε γραμμή μάχης. Τα πλοία χαρακτηρίζοντουσαν τρίκορτα όταν διέθεταν τρία καταστρώματα πυροβόλων, ενώ δίκροτα όταν είχαν δύο καταστρώματα. Ανάλογα από τον αριθμό των κατάρτιών, ονομαζόντουσαν δικάρτα, ή τρικάρτα.

Γράφει ο
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Αντιστράτηγος ε.α.

Αγώνων Επιστροφή

Του Είκοσι Ένα ο αχός και τ' άγιο φως υψώνουν
στα σύμπαντα τηλευτεριά και τ' άστρα χαμηλώνουν,
για να γιορτάσουν με τη Γη εκείνους τους αγώνες,
που πολεμήσαν τη σκληβιάκαι σώσαν Παρθενώνες!

***

Με κριοφιήλι, με σπαθί και με δαυλιό στο χέρι,
το Μεσολόγγι Ξαγρυπνά και το Αρκάδι φλέγει!
Το Ζάλογο και ο Δυρός αντρογυναίκακς μέρη,
στη θάλασσα και τη στεριά θα στείλουν το χαμπέρι.

***

Διακόσια χρόνια πέρασαν δυο ολάκεροι αιώνες,
τα σήμαντρα ν' ανάψουνε να βγούν απ' τις κρυψώνες
ενθύμια, όρκοι, φυλαχτά,άρματα δοξασμένα,
τάματα, ζόρκια, προσευχές, λάβαρα ματωμένα.

***

Του είκοσι ένα ο αχός και τ' άγιο φως να δώσουν
στην Οικουμένη κάλεσμα και οι λαοί να νιώσουν,
ξανά του Ρήγα τη φωνή πάνω από τα Βαλκάνια
δικαιοσύνης μήνυμα, αγώνων περηφάνια.

***

Και σαν θα κλείσουν οι γιορτές στου Φεγγαριού τη λάμψη,
το χρέος σ' όσους πάλησαν κανένας μην ξεχάσει,
πχούν η ωδή του Σολωμού, ο Θούριος του Ρήγα,
του Λευκαδίτη ποιητή «Ο Βράχος και το Κύμα»,

***

η' αναπυρώνει τις καρδιές, ψυχές αναταράσσει
κι ο Παλαμάς μ' άθνατο κρασί να μας κεράσει.
Για να μεθύσουμε ξανά, αν το σημάνουν οι ώρες,
με φάρο κι εφαιτήριο εκείνους τους αγώνες!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στίχους από το υπόψη ποίημα συνέθεσε και ερμηνεύει ο Νίκος Παηλάδιος στο τραγούδι «Αγώνων Επιστροφή» (Link: <https://www.youtube.com/watch?v=2o8MnVogiSU>). Το εξώφυλλο του δίσκου (CD) φιλοτέχνησε ο Ευάγγελος Κουμπής Αντιστράτηγος ε.α. .

ΤΕΧΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΟ ΙΟΝΙΟ

Γράφει ο
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΤΡΗΣ
Αντιστράτηγος ε.α.
Πρόεδρος ΕΑΑΣ

Τον προηγούμενο μήνα, Δεκέμβριο 2020, όλα τα εγχώρια ΜΜΕ μετέδιδαν την πληροφορία ότι η χώρα μας επέκτεινε τα χωρικά της ύδατα στο Ιόνιο στα 12 νμ και ακούσαμε για τη σχετική ταραχή που δημιουργήθηκε στις γειτονικές χώρες Τουρκία και Αλβανία.

Με το παρόν δεν θα σχολιάσω πολιτικά το γεγονός, απλά θα προσπαθήσω να δώσω μερικές τεχνικές λεπτομέρειες για να γίνεται αντιληπτή πλήρως η σειρά των ενεργειών που βλέπουμε να εκτυλίσσεται γύρω μας.

Με τον Ν.2321/1995 (ΦΕΚ 136 Α' 23-06-1995) "Κυρωση της Συμβασής των ΗΕ για το Δικαίο της Θαλάσσης" η χώρα μας απέκτησε όλα τα νομικά δικαιώματα διακήρυξης των προβλεπομένων θαλασσιών ζωνών πέραν των ακτών της.

Στο Άρθρο 3 ορίζεται ως το εύρος των χωρικών υδάτων με τη φράση "... το εύρος (της χωρικής

θάλασσας) δεν υπερβαίνει τα 12 ναυτικά μίλια, μετρούμενα από γραμμές βάσης καθοριζόμενες σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση". Στο Άρθρο 7 ορίζεται η μεθοδολογία καθορισμού των ευθειών γραμμών βάσης. Πριν, λοιπόν από την επέκταση των χωρικών υδάτων επιβάλλεται να γίνει από ειδική τεχνική ομάδα ο καθορισμός αυτών των γραμμών από τις οποίες θα αρχίζουν τα 12νμ.

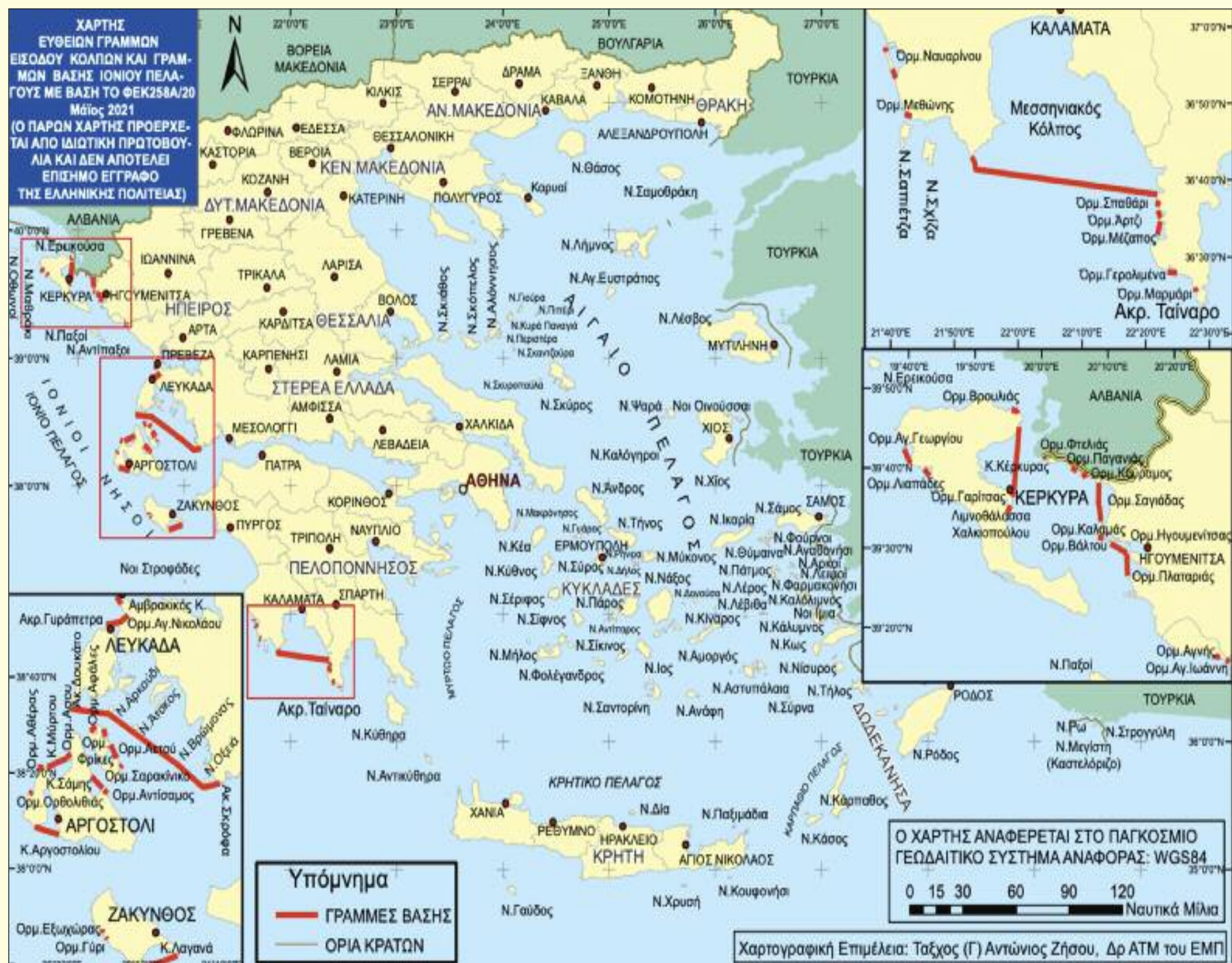
Η Ελλάδα με το ΠΔ 107/2020 (ΦΕΚ 258 Α' 27-12-2020) "Περί κλεισιματος κοίλων και χαραξης ευθειων γραμμων βασης στη θαλασσια περιοχη του Ιονιου και των Ιονιων Νησων μεχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννησου." ορίζει αυτές τις γραμμές με γεωγραφικές συντεταγμένες (γεωγραφικό μήκος και γεωγραφικό πλάτος) και προετοιμάζει τεχνικά την νομοθετική επέκταση των χωρικών υδάτων. Με το Άρθρο 2 του ΠΔ κλείνει με ευθείες γραμμές 39 μικρούς και μεγαλύτερους κόλπους και όρμους της περιοχής και με το Άρθρο 3 χαράσσονται οι λοιπές ευθείες γραμμές βάσης, όπως φαίνεται σε μικροκλίμακα στον παρακάτω χάρτη που κατασκευάστηκε με βάση το παραπάνω ΦΕΚ.

Ήδη η Βουλή με βάση τις γραμμές βάσης ψήφισε στις 20 Ιανουαρίου 2021 τον Ν.4767/2021 (ΦΕΚ Α' 9/21-01-2021) "Καθορισμός του εύρους της

αιγιαλιτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου" με τον οποίο επεκτείνονται τα χωρικά ύδατα στο Ιόνιο στα 12νμ.

Οι χρονικοί περιορισμοί εκτύπωσης της εφημερίδας και ο απαιτούμενος χρόνος επεξεργασίας ενός χάρτη σύμφωνα με τον ψηφισθέντα νόμο δεν κατέστησαν δυνατή την παρουσίαση εδώ ενός χάρτη με την τελική αποτύπωση των 12 ν.μ. στο Ιόνιο, τον οποίο όμως επιφυλασσόμεθα να δημοσιεύσουμε μόλις ολοκληρωθεί η εργασία αυτή.

Σημειώνεται ότι ο παρουσιαζόμενος χάρτης αποτελεί ιδιωτική πρωτοβουλία για να παρουσιαστούν γενικά οι προβλέψεις και δεν είναι λεπτομερές και επίσημο έγγραφο που δεσμεύει την Ελληνική Πολιτεία. Αναφέρεται στο Παγκόσμιο Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς WGS 84 και τον επιμελήθηκε ο Ταξίαρχος (Γ) ε.α. κ. Αντώνιος Ζήσου, ΣΣΕ 1975, Διδάκτωρ Τοπογράφος Μηχανικός του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, πτυχιούχος Μαθηματικός του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, MSc πληροφορικής, "διπλάνος" μου στη Σχολή Ευελπίδων, τον οποίο και ευχαριστώ θερμά.

παρρητήματα Ε.Α.Α.Σ.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΚΑΒΑΛΑ

Ο Πρόεδρος Υπτης ε.α. Σιρίτογλου Αλέξανδρος και ο Αντιπρόεδρος Τέχος ΕΛΑΣ ε.α. Στεφανίδης Κωνσταντίνος του Παραρτήματος Καβάλας της ΕΑΑΣ δέχτηκαν, στο πρόσφατο ανακαινισμένο γραφείο της Ένωσης, με μεγάλη χαρά, τον βουλευτή Καβάλας κ. Πασχαλίδη Ιωάννη.

Κατά την συνάντηση αντηλλάγησαν απόψεις επί θεμάτων που αφορούν την τοπική μας κοινωνία, οικονομικών θεμάτων των απόστρατων αξιωματικών καθώς και των τεκταινομένων στη διεθνή πολιτική σκηνή

και αφορούν το γεωστρατηγικό μας περιβάλλον.

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ

Μέλη του Τοπικού Συμβουλίου του Παραρτήματος ΕΑΑΣ «ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ», με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, συνεκτιμώντας ταυτόχρονα και τους περιορισμούς για την πρόληψη της πανδημίας covid 19, επισκέφθηκε στις 24 Δεκ 2020 τις έδρες των Σχηματισμών και παρέδωσε τα παρακάτω δώρα ανά φυλιάκι.

- Στο «Ε.Φ. 5» της 3ης Μ/Κ ΤΑΞ έναν Ατμοκαθαριστή
- Στο «Ε.Φ. ΓΕΦΥΡΑΣ ΠΥΘΙΟΥ» της 30ης Μ/Κ ΤΑΞ ένα κλιματιστικό
- Στο «Ε.Φ. 126» της 50ης Μ/Κ ΤΑΞΠΖ, μία τηλεόραση 40αα
- Στο «Ε.Φ. ΜΑΡΑΣΙΩΝ» της ΤΔ/21 Μ/Κ ΣΠ, μία τηλεόραση 40αα

Το ΤΣ του Παραρτήματος αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τη Διοίκηση της XVI Μ/Κ ΜΠ και της 50 Μ/Κ ΤΑΞΠΖ, καθώς επίσης τους Δκτές των Σχηματισμών και της ΤΔ 21 Μ/Κ ΣΠ, για τη θερμή υποδοχή και την εγκάρδια φιλοξενία των Στελεχών ε.α. κατά την επίσκεψή των.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Στις 07 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε Αγιασμός στο γραφείο του Παραρτήματος με την αναγκαία μόνο παρουσία μελών του Τοπικού Συμβουλίου. Χρόνια Πολλά σε όλους.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, το Παράρτημα Ιωαννίνων της ΕΑΑΣ, συγκέντρωσε τρόφιμα για όσους έχουν ανάγκη. Αφού συγκεντρώθηκε μία αξιοπρεπής ποσότητα τροφίμων – πράγμα για το οποίο ευχαριστούμε θερμά, τα μέλη του Παραρτήματος που τα προσέφεραν, αποφασίσαμε φέτος, να τα επιδώσουμε στην Ακριτική Ιερά Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας.

Στην Κόνιτσα μας υποδέχθηκαν ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος (και για όσους δε γνωρίζουν τα της Εκκλησιαστικής Τάξεως, είναι σαν να λέμε ο Υποδιοικητής μιας Μερραρχίας) Πατήρ Νικόλαος Λιόλιος και ο κύριος Δημήτριος Καλλιμακάνης, υπεύθυνος μεταξύ άλλων και του Γηροκομείου της Μητροπόλεως, διότι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ανδρέας, απουσίαζε σε ανειλημμένη υποχρέωση.

Τα τρόφιμα παραδόθηκαν έξω από το Γηροκομείο - στο οποίο να σημειωθεί ότι δεν μπορούσαμε ούτε καν να εισέλθουμε, για

προληπτικούς λόγους, ελέω covid - 19. Μας προσφέρθηκε γλυκό και ανταλλάξαμε ευχές - έξω από το Γηροκομείο - ενώ φεύγοντας, δεχθήκαμε και ένα δώρο από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ.κ. Ανδρέα, για το οποίο, είχε ήδη φροντίσει ο ίδιος να το παραλάβουμε. Ευελπιστούμε ότι το νέο έτος θα έχουμε περιορίσει την πανδημία που περιόρισε πολλούς από τις ελευθερίες μας και ότι θα έχουμε την ευκαιρία να ανταλλάξουμε ευχές προσωπικά και "διά ζώσης" και όχι "δι' αντιπροσώπων".

ΦΘΙΩΤΙΔΑ

Την Τρίτη 19 Ιανουαρίου 2021 στα γραφεία του Παραρτήματος με παρόντα και τα 5 μέλη του Τ.Σ. και τηρώντας τα προβλεπόμενα μέτρα προστασίας πραγματοποιήθηκε η κοπή της Αγιοβασιλόπιτας για το 2021.

Δυστυχώς λόγω των περιοριστικών μέτρων και κατόπιν αποφάσεως της Ε.Α.Α.Σ. δεν θα γίνει η καθιερωμένη στη Λ.Α.Φ. Λαμίας εκδήλωση με την παρουσία των Τοπικών Αρχών και των μελών του Παραρτήματος, όπως και οι βραβεύσεις αριστούχων μαθητών (τέκνα μελών) κι επιτυχόντων στις Στρατιωτικές παραγωγικές σχολές καταγόμενων από Φθιώτιδα - Φωκίδα - Ευρυτανία.

Το φθουρί έτυχε στον Αντιπρόεδρο του Τ.Σ. Ανχη (ΥΠ) ε.α. Ιωάννη Τσιγάρα.

Το Τ.Σ. εύχεται σε όλα τα μέλη του Παραρτήματος και τις οικογένειές τους καλή χρονιά ελπίζοντας ότι η επόμενη εκδήλωση κοπής Αγιοβασιλόπιτας θα πραγματοποιηθεί όπως την γνωρίζουμε.

ΡΟΔΟΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΔΩΡΩΝ ΣΤΗΝ 95 ΑΔΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ /ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ - ΡΟΔΟΣ

Την 31 Δεκεμβρίου 2020, το Τοπικό Συμβούλιο της Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού/Παράρτημα Δωδεκάνησου, με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, επισκέφτηκε την έδρα της 95 ΑΔΤΕ, για ανταλλαγή ευχών με τον Διοικητή Υποστράτηγο κ. Δημήτριο Χούπη και το προσωπικό του Επιτελείου της ΑΔΤΕ. Κατά την διάρκεια της επίσκεψης η Ε.Α.Α.Σ., προσέφερε αριθμό δώρων (διάφορα εργαλεία και οικιακές συσκευές) τα οποία προορίζονται να καλύψουν ανάγκες της Διοίκησης Αμύνης της Νήσου Μεγίστης. Ο Διοικητής της ΑΔΤΕ ευχαρίστησε τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου για την ευγενική προσφορά των δώρων.

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Τοπικού

Συμβουλίου της Ε.Α.Α.Σ. ευχήθηκαν τα χρόνια πολλά και καλή επιτυχία στην σημαντική εθνική αποστολή που εκτελεί η 95 ΑΔΤΕ και τα υπό αυτήν Συγκροτήματα και Μονάδες, δηλώνοντας ότι τα μέλη της Ε.Α.Α.Σ. θα είναι αρωγοί και θα υποστηρίξουν με όλες τους τις δυνάμεις, όταν ζητηθεί, το έργο και τις προσπάθειές της ΑΔΤΕ.

ΧΑΝΙΑ

Την 19η Ιανουαρίου 2021, έλαβε χώρα συνάντηση του Προέδρου του Παραρτήματος Υπτης ε.α. Γεωργίου Φινοκαλιώτη συνοδευόμενου από το μέλος του Τοπικού Συμβουλίου και Ταμία του Παραρτήματος Σχη (Ο) ε.α. Σταυρουλάκη Γεωργίου, μετά του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ.κ. Δαμασκηνού, στα γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως στα Χανιά.

Η συνάντηση έγινε στα πλαίσια που έχουν καθοριστεί από την ΕΑΑΣ, με σκοπό την ενημέρωση των διαφόρων τοπικών φορέων τόσο για τις δραστηριότητες της, όσο και τις αντίστοιχες δραστηριότητες και πρωτοβουλίες του Παραρτήματος Χανίων.

Επίσης κατά τη διάρκεια της συνάντησης

έγινε ευρεία συζήτηση για το ρόλο της Χριστιανικής θρησκείας ως ενός εκ των συνδεδειγμένων παραγόντων της επιζητούμενης κοινωνικής συνοχής που απαιτείται προς αντιμετώπιση των διαφόρων προκλήσεων που καθορίζονται να αντιμετωπίσουμε ιδίως την παρούσα περίοδο.

ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Την Κυριακή 10 Ιανουαρίου 2021 τελέστηκε αγιασμός για την έναρξη λειτουργίας του νέου γραφείου του Παραρτήματος Σαλαμίνας της ΕΑΑΣ, επί της Ακτής Καραϊσκάκη 21 (2ος όροφος).

Ατυχώς, λόγω των απαγορευτικών μέτρων εξ αιτίας της πανδημίας, παρευρέθηκαν μόνο τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου και με όλες τις κατάλληλες υγειονομικές προφυλάξεις.

θέματα

Η αντιμειονοτική πολιτική της Τουρκίας (περίοδος 1924 – 1938)

ΜΕΡΟΣ 1ο

Γράφει ο
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
 Ταξίαρχος (ΠΖ) ε.α.

Φοιτητής του τμήματος Τουρκικών, Μεσανατολικών
 και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών του ΕΚΠΑ

Σε διεθνές επίπεδο, όλα τα εθνικιστικά ρεύματα κάνουν ένα μεγάλο διαχωρισμό: Από τη μια πλευρά είναι οι «Εμείς» και από την άλλη είναι οι «Άλλοι». Οι Κεμαλιστές όρισαν ως «Εμείς» όσους περιλαμβάνονται στην «τουρκική εθνοτική ταυτότητα», ενώ στην κατηγορία των «Άλλων» εντάσσονται στην αντίληψη τους οι μη μουσουλμανικές κυρίως ομάδες. Εφιστώ εδώ την προσοχή στο γεγονός του ότι οι δύο αυτές κατηγορίες αποτελούν δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ενώ σύμφωνα με την Κεμαλική αντίληψη του εθνικισμού, όσοι ζούσαν στη χώρα ήταν Τούρκοι, πράγμα που στόχευε στη διεύρυνση της εμβέλειας του «Εμείς», εντούτοις, και στο βαθμό που δεν μπορούσε για δομικούς λόγους να γίνει, κατατάσσονταν πρακτικά οι μη μουσουλμάνοι στις «μειονότητες», ή στους «ξένους» δηλαδή στους «Άλλους».

Χαρακτηριστικό των πολιτικών εκτουρκισμού που τέθηκαν σε εφαρμογή κατά τη διάρκεια της μονοκομματικής περιόδου (1925-1945) τα πρώτα έτη διακυβέρνησης είναι ότι ενώ ήταν βραχυπρόθεσμα «πериεκτικές» όσον αφορά τις μη τουρκικές αλλά μουσουλμανικές εθνοτικές ομάδες που ζούσαν στη χώρα (πχ Κούρδοι), ήταν παράλληλα «διακριτικές/αντιμειονοτικές» όσον αφορά τις μη μουσουλμανικές μειονότητες. Με άλλα λόγια κατά την περίοδο αυτή επιφυλάχθηκε κυρίως για δομικούς λόγους και χωρίς καμμία εξαίρεση «διακριτική μεταχείριση» σε όλες τις κοινωνικές ομάδες που δεν ήταν δυνατόν να εκτουρκιστούν.

Στην οικονομία ακολούθηθηκε ανοικτά μια εθνικιστική γραμμή, η οποία συνεπαγόταν τον εκτουρκισμό της οικονομίας, της βιομηχανίας και της γραφειοκρατίας. Γιαυτό το σκοπό ιδρύθηκε αρχικά το 1923 μια τουρκική εθνική οικονομική ένωση, η οποία έπαιξε ουσιώδη ρόλο πέραν των άλλων και στην εξαγορά επιχειρήσεων από Μη Μουσουλμάνους, κυρίως Έλληνες, που εγκατέλειψαν την Κωνσταντινούπολη.

Το 1924, ο αποκλεισμός των Μη Μουσουλμάνων από την κρατική γραφειοκρατία ρυθμίστηκε και νομοθετικά. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του διατάγματος περί «δημοσίων υπαλλήλων», για να γίνει κάποιος δημόσιος υπάλληλος βασική προϋπόθεση ήταν να είναι «Τούρκος» πολίτης. Σύμφωνα με το Σύνταγμα του 1924, ενώ οι Μη Μουσουλμάνοι θεωρούνταν Τούρκοι πολίτες, όμως δεν θεωρούνταν «Τούρκοι» με την έννοια του διατάγματος για τους δημόσιους υπαλλήλους. Αυτό άλλαξε με νόμο το 1965 σύμφωνα με τον οποίο (άρθρο 48) βασική προϋπόθεση ορίστηκε η τουρκική υπηκοότητα για την τοποθέτηση κάποιου στο Δημόσιο.

Στις 26 Φεβρουαρίου 1926, απαγορεύτηκε στους Μη Μουσουλμάνους της Κωνσταντινούπολης να περνάνε τα όρια της πόλης προς την κατεύθυνση της Ανατολίας. Μη Μουσουλμάνοι, όμως, με τουρκική υπηκοότητα μπορούσαν να ταξιδέψουν μόνο με ειδική άδεια.

Με το νόμο «Επαγγέλματα και λειτουργήματα που εξασφαλίζονται για τους Τούρκους υπηκόους» το Δεκέμβριο του 1934 εξαγγέλθηκε η απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος για τους μη Τούρκους σε ορισμένα επαγγέλματα μεταξύ άλλων το επάγγελμα του κτηνίατρο, του χημικού, του πιλότου ακόμα και του οδηγού, του νυχτοφύλακα, του θυρωρού ή του σερβιτόρου.

Στη διαδικασία για τον εκτουρκισμό της κοινωνίας αναβαθμίστηκε η τουρκική γλώσσα. Η μετατροπή των μη τουρκικών ονομάτων των μειονοτήτων στα τουρκικά, η οικειοποίηση των τουρκικών ως μητρικής γλώσσας και το καθήκον να μιλάνε όλοι οι πολίτες τουρκικά στους δημόσιους χώρους ήταν περαιτέρω μέτρα για τη διασφάλιση της κυριαρχίας της τουρκικής γλώσσας. Με τη βοήθεια του Κεμαλικού τύπου το 1928 άρχισε η εκστρατεία «Πολίτη Μίλα Τουρκικά», στόχος του οποίου ήταν να καταπιεστούν τόσο οι επιμέρους γλώσσες των μη Μουσουλμάνων, όσο και εκείνες των μη Τούρκων Μουσουλμάνων (πχ η Κουρδική). Οι δημοτικές αρχές έλαβαν πολλαπλά μέτρα, ώστε να επιβληθούν στις μειονότητες να μιλούν τουρκικά, στα οποία συμπεριλαμβάνονταν και η επιβολή ποινών σε όσους μιλούσαν κάποια άλλη γλώσσα σε δημόσιο χώρο.

Ο νόμος για την απονομή επωνύμων του 1934 (Ν. 2525/34) απαγορεύει ονόματα που δηλώνουν οθωμανική προέλευση, ή φυλή, ή άλλο έθνος. Έτσι ονόματα όπως «γιός των Αλβανών» (Αρναούτογλου) ή «γιός των Κούρδων» (Κούρτογλου) ή καταλήξεις ονομάτων σε «-γιαν, ωφ – εφ, - βιτς, - ίδης, - πουλός, - άκης, -ζάντε και –μπιν» απαγορεύτηκαν.

Στη συνέχεια ο Νόμος 2596/ 3ης Δεκεμβρίου 1934, απαγόρευσε στους κληρικούς όλων των δογμάτων και θρησκειών να φέρουν την ιερατική τους στολή εκτός των ευκτήριων οίκων, με εξαίρεση τους επικεφαλής του κάθε θρησκευτικού δόγματος.

Ακόμη το 1935 τα ελληνικά κοινοτικά ιδρύματα θεωρήθηκαν ταυτόσημα με τα ισλαμικά βακούφια, δηλαδή αφιερώματα για ευαγείς σκοπούς στα πλαίσια των μουσουλμανικών εθίμων και απαγορεύτηκε να επαυξάνουν την περιουσία τους με δωρεές. Με τον βακούφικο νόμο του 1935, τα ελληνορθόδοξα κοινοτικά ιδρύματα εντάχθηκαν στην ίδια πολιτική διευθέτηση μαζί με τα μουσουλμανικά βακούφια, τους επιβλήθηκε φόρος 5% και τέθηκαν υπό τον διαχειριστικό έλεγχο της Γενικής Διεύθυνσης Βακουφίων (ΓΔΒ). Βάσει λοιπόν της ρύθμισης αυτής, οι τουρκικές αρχές προέβαιναν σε κατασχέσεις και καταλάμβαναν πολλαπλά μειονοτικά σχολεία.

Οι Έλληνες δάσκαλοι δε, αποκλείστηκαν αυθαίρετα, ως «ακατάλληλοι», για να διδάξουν και εκδιώχθηκαν από τα ελληνικά σχολεία, σε μια προσπάθεια να ασκηθεί αυστηρότερος έλεγχος σε αυτά και στην πραγματικότητα να υπονομευθεί η λειτουργία τους. Ήδη από τις 20 Μαΐου 1923, το Υπουργείο Παιδείας είχε αποφασίσει να βάλει δασκάλους τουρκικής καταγωγής να διδάσκουν ιστορία, γεωγραφία και τουρκικά στα μειονοτικά σχολεία. Σε ένα άλλο διάταγμα το 1927, απαιτήθηκε να είναι τα τουρκικά η μητρική γλώσσα των δασκάλων στα ξένα και μειονοτικά σχολεία. Απέηλυσαν μάλιστα όσους δα-

σκάλους δεν πέρασαν το αντίστοιχο γλωσσικό test. Το 1935 καθορίστηκε η τουρκική γλώσσα να είναι η αποκλειστική γλώσσα όλων των μαθημάτων.

Το μεγαλύτερο και σημαντικότερο ελληνικό και μορφωτικό ίδρυμα, ο «Ελληνικός Φιλολογικός Σύλλογος Κωνσταντινούπολης», διέκοψε τη λειτουργία του με απόφαση της τουρκικής κυβέρνησης, η οποία κατόπιν – κατά παράβαση των συμφωνιών της Συνθήκης της Λωζάνης – κατέσχεσε το 1925, την ιδιαίτερη σημαντική βιβλιοθήκη του (διανέμοντας τα βιβλία του σε διάφορα τουρκικά ιδρύματα) καθώς και τα αρχεία της.

Ταυτόχρονα, επιβλήθηκε ένα καθεστώς τρομοκρατίας στον τοπικό ελληνικό τύπο και η κυβέρνηση άρχισε να εφαρμόζει το νόμο κατά της «προβολής του τουρκισμού» σε βάρος τόσο του ελληνικού τύπου, όσο και των Ελλήνων ατομικά. Έτσι η ελληνική εφημερίδα «Χρονικά» έκλεισε λόγω προβολής του τουρκισμού. Παίρνοντας θάρρος από αυτό το κυβερνητικό μέτρο, στις 10 Ιουλίου 1929, Τούρκο φοιτητές ηλεπήδησαν το τυπογραφείο της παραπάνω εφημερίδας.

Κλείνοντας το πρώτο μέρος του άρθρου αξίζει να σημειωθεί ότι τα περισσότερα από τα παραπάνω δεν θα είχαν συντελεστεί αν οι μη Μουσουλμανικές μειονότητες δεν είχαν «παραιτηθεί» των προνομίων που τους «προσέφερε» το άρθρο 42 της Συνθήκης της Λωζάνης με την ψήφιση του Αστικού Κώδικα το 1926. Ο αστικός αυτός κώδικας, ο οποίος ελήφθη από την Ελβετία, εγκρίθηκε τον Φεβρουάριο του 1926 από την Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση, τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, μετά την ολοκλήρωση της παρακάτω διαδικασίας.

Προτού εφαρμοστεί ο παραπάνω κώδικας, οι εκπρόσωποι των μειοτήτων (Ρωμιοί, Αρμένιοι, Εβραίοι), οι οποίοι πίστευαν πως είχαν θεθεί, σύμφωνα με το άρθρο 42 της Συνθήκης της Λωζάνης, υπό σαφή προστασία, συγκαλούν μετά από πιέσεις της Τουρκικής κυβερνήσεως, τις Συνελεύσεις των Κοινοτήτων τους και δηλώνουν ότι παραιτούνται πλήρως από τα δικαιώματά τους. Τον Μάιο του 1925 δημιουργούνται οι τρεις επιτροπές. Τα μέλη (Ρωμιοί, Αρμένιοι και Εβραίοι) των επιτροπών αυτών, διορίζονται από την κυβέρνηση. Μετά από μακρές συζητήσεις και έντονες πιέσεις από τους κυβερνητικούς κύκλους, αρχικά η εβραϊκή επιτροπή και στη συνέχεια η αρμενική ανακοινώνουν την παραιτήσή τους στις 10 Νοεμβρίου 1925. Σε ότι αφορά την ρωμαϊκή κοινότητα αυτή αντιστάθηκε κάπως. Τα αρχικά μέλη αυτής της επιτροπής αφού «άλληξαν» και αντικαταστάθηκαν με άλλα πιο «καλόβολα» άτομα ψήφισαν την 25 Νοεμβρίου 1925 με ψήφους 55 υπέρ ανάμεσα σε 77 μέλη, όπως και οι άλλες κοινότητες, την παραίτηση της ρωμαϊκής κοινότητας από τα δικαιώματά της του άρθρου 42. Τρία μέλη από αυτή την επιτροπή που τάχθηκαν σαφώς εναντίον της απόφασης, συνελήφθησαν άμεσα από την αστυνομία και φυλακίσθηκαν.

Απαρνημένοι έτσι οι μη μουσουλμάνοι πολίτες από τις διεθνείς συμφωνίες και προνόμια που τους προσέφερε η ιδιότητα του μέλους μιας συγκεκριμένης θρησκευτικής και εθνοτικής κοινότητας, έχουν από «νομική άποψη» εκτουρκιστεί.

ΕΘΝΟΣ-ΠΑΤΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Γράφει ο
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κ. ΜΠΑΚΑΣ
 Αντιστράτηγος ε.α.

Ο Πολίτης Δημοκρατίας προϋποθέτει αλληλεγγύη και υπευθυνότητα στο πλαίσιο τις Πατρίδας, που σημαίνει ριζωμα στην Εθνική ταυτότητα.

Το κράτος Έθνος υπήρξε μία αξιοθαύμαστη πραγματικότητα, που εξαπλώθηκε επάνω στον Πλανήτη μας τους τελευταίους αιώνες και επιζητεί κόντρα στη διεθνοποίηση και στις εσωτερικές διαιρέσεις. Συνιστά μία ζωντανή οντότητα με χαρακτηριστή εδαφική, ιστορική, μυθική και θρησκευτική ταυτόχρονα.

Ως κοινωνία αντιπαραθέτει αλληλά και συνδέει συμφέροντα συναγωνισμούς και πολιτικές συγκρούσεις. Ως κοινότητα, κυρίως, απέναντι σε εξωτερικό εχθρό αποκτά θαυμαστή συνοχή.

Από ιστορική και πολιτισμική θεώρηση με κοινές αξίες, ήθη και έθιμα, πιστεύω, κοινές περιπέτειες και δοκιμασίες καθίσταται «κοινότητα πεπρωμένου». Απομνημονεύεται και μεταφέρεται από γενιά σε γενιά μέσω της οικογένειας και του σχολείου, συνδέει το εθνικό παρελθόν με το μέλλον αναβιώνοντας παραδόσεις και ήθη των ηρώων.

Η ταύτιση αυτή με το παρελθόν διατηρεί τη ζωή της Πατρίδας κάτω από το ίδιο πεπρωμένο και τύχη. Έτσι το έθνος ταυτίζεται με τη μητέρα Γη -Πατρίδα που συνιστά την Εστία του και αναδύονται συναισθήματα αγάπης ανάλογα με εκείνα προς τη βιολογική μητέρα. Εάν μάλιστα προστεθεί και η τεράστια πνευματική ισχύς των συμβόλων (σημαία και μνημεία ηρώων) και ολοκληρωθεί με το κοινό θρησκευτικό συναίσθημα, αναδύονται η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη.

Μία ευφορία παντοτινή μέσα στο πλαίσιο του αρίστου μέτρου. Το Κράτος Έθνος ριζώνει στον τόφο του ιερού χώματος της Γης-Πατρίδας, από τον οποίο αναδύεται ως ιερός μύθος, η Ψυχή του Έθνους. Μία ηθική φύσεως συνεκτική δύναμη των πολιτών, καθόσον δημιουργεί σχέσεις Ελευθερίας ισότητας και Αδελφότητας.

Τότε τα προβλήματα, το άγχος, ο πόνος οι θλίψεις και οι ανησυχίες καθίστανται κοινές -αδελφικές λόγω κοινού Πεπρωμένου. Η Ψυχή του Έθνους δίνει τη ζωή, με την οποία αναγεννάται διαρκώς η Πατρίδα και το Κράτος.

Η πληντοποίηση (1492) και η παγκοσμιοποίηση (1989) της ζωής μας σε συνδυασμό με τα τεχνολογικά επιτεύγματα και το διεθνές εμπόριο, κατέστησαν τον Πλανήτη μας ουσιαστικά μία κοινή και μοναδική «Πατρίδα Πεπρωμένου» όλης της ανθρωπότητας. Ό,τι ισχύει στην κάθε κοινωνία ισχύει πλέον για όλον τον Πλανήτη: Όσα μέλη δεν διαθέτουν ηθική στάση

αποβάλλονται, αργά ή γρήγορα, από τη Διεθνή Κοινότητα!

Τα έθνη-κράτη, εκτιμάται, ότι ουδέποτε θα καταργηθούν, παρά το ότι η απόλυτη εξουσία τους είναι φαλκιδευμένη λόγω παγκοσμιοποίησης. Κατά κανόνα οι λαοί, όπως άλλωστε και τα άτομα, που επικράτησαν με τη βία και τη βαρβαρότητα, έστω και αν πέτυχαν βραχυπρόθεσμες επιτυχίες, αφανίστηκαν, ξεχάστηκαν ή καταγράφηκαν από την ιστορία ως κάκιστα παραδείγματα.

Μόνον όσα Έθνη προσέφεραν στην Ανθρωπότητα πολιτισμό και παιδεία παρέμειναν ζωντανά, γιατί συμβάλλουν σημαντικά στην ανθρωποποίηση του ανθρώπου και των κοινωνιών.

Η δημοκρατία που τείνει να διαδοθεί σε όλα τα έθνη, ανεξάρτητα των αποκλίσεων και τις πολυμορφίες, απαιτεί αντίστοιχη ολιστική παιδεία, καθόσον η εξουσία που διαχέεται στον λαό απαιτεί πολίτες αλληλεγγύους και υπεύθυνους.

Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει κόσμος χωρίς διαφορετικότητας και ενότητα ταυτοχρόνως. Χωρίς Πατρίδα και Έθνος ο άνθρωπος καθίσταται απάνθρωπος και πρωτεύον κατώτερης στάθμης, γιατί η Πατρίδα είναι το οικοσύστημα και η οικοφωλιά του, όπως είναι η οικογένειά του.

Χωρίς πατρίδα ο άνθρωπος χάνει την ταυτότητα του ως Πρόσωπο ευθύνης και αλληλεγγύης. Ουσιαστικά δεν είναι δημοκρατικός Πολίτης. Είναι απλά ιδιώτης!

θέματα

200 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η ιδεολογική προετοιμασία για το ξεσηκωμό του γένους

Γράφει ο
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΚΟΡΕΖΗΣ
Υποστράτηγος ε.α.
Αρθρογράφος, συγγραφέας

Ο νεοελληνικός διαφωτισμός που κερδήθηκε μετά από σκληρή μάχη με τον τουρκικό σκοταδισμό, προετοίμασε ιδεολογικά το έθνος για το ξεσηκωμό. Έχει σαν μεγάλα κέντρα της ακμής του τα Γιάννενα, αλλιά και τα άλλα κέντρα του τριγώνου Ήπειρος, Θεσσαλία, Μακεδονία, και στο εξωτερικό το Γιάσι (Ιάσιο), το Βουκουρέστι, το Παρίσι, τη Βιέννη και τα άλλα κέντρα του ελληνικού παροικισμού. Στηρίζεται στο σύστημα της γερής οργάνωσης μέσα στις γραμμές των εθνικοαπελευθερωτικών οργανώσεων, όπως ήταν η «Εταιρία» του Ρήγα, η «Εταιρία των Φιλόμουσων», το «Ελληνόγλωσσο Ξενοδοχείο», η «Φιλική».

Την ίδια χρονιά που ο Ρήγας ανέπτυσε τη θαυμαστή οργανωτική δράση του στη Βιέννη, στη Βενετία παρακολουθούνταν άγρυπνα από την Αυστριακή αστυνομία οι Επτανήσιοι και Ηπειρώτες λόγιοι που σπούδαζαν εκεί, όπως ο Βηλιάρης, ο Κρασάς, ο Θεοτόκης, ο Μεσαλής, ο Μακρής, ο Βενδότης και άλλοι πνευματικοί άνθρωποι. Ο εταιρισμός, η ίδρυση δηλαδή μυστικών οργανώσεων των ελλήνων με στόχο την εθνική απελευθέρωση, φουντώνει στις ελληνικές παροικίες, με κύριο εκπρόσωπο το Ρήγα και την ομάδα του. Η παράνομη δράση του Ρήγα αρχίζει στη Βλαχιά (1790-1796) για να μεταφερθεί στην επόμενη διετία (1796-1798) στη καρδιά της Αυστροουγγαρίας, τη Βιέννη.

Σ' αυτή ακριβώς τη φάση ο εταιρισμός προδόθηκε και κτυπήθηκε, αλλιά μεγάλα τμήματα του επέζησαν και ηιτουόργησαν για πολλή χρόνια αργότερα, αν κρίνει κανείς από τη δράση του Πετράκη στο Σούλι και από τα ευρήματα της πολιτικής επαναστατικής φιλοσοφίας που στηρίζονται στο κήρυγμα του Ρήγα, όπως είναι η «Αδελφική Διδασκαλία» του Κοραή στα 1798 στο Παρίσι, η «Ελληνική Νομαρχία» το 1806, ο «Ρωσαγγλόγαλλος», το έργο του Ν. Γουζέλη και άλλων μυημένων στη κίνηση εκείνη. Η παρουσία του Κοραή στο τέρμα μιας επικής για το νεοελληνικό διαφωτισμό πορείας είναι ένα αξιοσημείωτο ορόσημο. Με τη ρομφαία του λόγου του κτύπησε τον δεσποτισμό και τη τυραννία, και το τελευταίο του πνευματικό δημιούργημα είναι ένας μισοτελειωμένος λόγος για την ελληνική δημοκρατία.

Η υποχώρηση του πνεύματος της Γαλλικής επανάστασης στον ευρωπαϊκό χώρο κορυφώνεται με τη προβολή του πνεύματος της βίας και της καταπίεσης της Ιερής Συμμαχίας

(1815). Έτσι, όταν το 1809 σημειώνεται στο Παρίσι η κίνηση του «Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου» ανάμεσα στους Έλληνες παροίκους δεν υπάρχει ο παλιός ριζοσπαστικός χαρακτήρας στην οργάνωση.

Μετά την ήττα του Ναπολέοντα στη Ρωσία (1812) η Αγγλία εμφανίζεται πιο δραστήρια και το 1813 ιδρύει στην Αθήνα με τρεις δικούς της ανθρώπους (Χωματιανό, Μαρμαροτούρη, Ρεβελάκη) τη «Φιλόμουση Εταιρία», για να προωθήσει τις θέσεις της στην Ελλάδα. Με επιδέξιους χειρισμούς του Ιωάννη Καποδίστρια και του Α. Γαζή η «Φιλόμουση Εταιρία» περιήλθε στη Ρωσική επιρροή. Ορίστηκε σαν έδρα του «Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου» το 1813 η Μόσχα και ιδρύθηκε στην Οδησό το 1814 η «Φιλική Εταιρία».

Εμπνευστές και εμπυκωτές της ήταν δύο έμποροι, ο Νικόλαος Σκουφάς από το Κομπότι της Άρτας και ο Εμ. Ξάνθος από την Πάτμο, και τρίτος ο Αθανάσιος Τσακάλης από τα Γιάννενα, γιος του Γουναρά Νικηφόρου και διανοούμενος που είχε αναμιχθεί στο Παρίσι στην κίνηση του «Ελληνόφρονου Ξενοδοχείου». Το Ρωσικό έδαφος είχε καταστεί μετά το 1812 το φυτώριο των ελληνικών παροικιακών κινήσεων.

Για το πρόβλημα της αρχηγίας απευθύνθηκαν αρχικά στον Καποδίστρια, ο οποίος όμως αρνήθηκε λέγοντας «ότι ως υπουργός του Τσάρου δεν πδύνατο». Αλλιά με το οργανωτικό άπλωμα στα μεσαία στρώματα το πρόβλημα της αρχηγίας παρακάμπτεται με την καθιέρωση της συλλογικής ηγεσίας στη Φιλική. Η μεταφορά της έδρας στη Πόλη (άνοιξη του 1818) και η οργανωτική της πλέον επαφή με τις υπόδοιες μάζες δίνει φτερά στην Εταιρία. Οι «απόστολοι» οργάνουν την Ελλάδα. Ορισμένοι απ' αυτούς, οργανωτές με ικανότητες όπως ο Αναγνωστόπουλος, ο Παπαφλέσας, ο Αναγνωσταράς, φέρουν το πνεύμα της Φιλικής σε στενή επαφή με το λαό. Ιδιαίτερα ο Αναγνωσταράς, παλιός καπετάνιος στην υπηρεσία των Ρώσων, κατόρθωσε να στρατολογήσει πηλατύτητα λαϊκά στρώματα, δίνοντας στη Φιλική Εταιρία καινούργιο αίμα.

Ο θάνατος του Σκουφά το 1818 κλόνισε προς στιγμή την Εταιρία. Με την ανάθεση της αρχηγίας στον Αλέξανδρο Υψηλάντη η Εταιρία βαδίζει προς την επανάσταση έχουσα τώρα στις τάξεις της όλες τις τάσεις και τα ρεύματα της εποχής. Τις λαϊκές μάζες και την μερίδα της αστικής τάξης (αγρότες, μικροί και μεσαίοι έμποροι, λόγιοι, υπάλληλοι, γραμματικοί), που εκπροσωπούν μετά τον θάνατο του Σκουφά οι Αναγνωστόπουλος, Παπαφλέσας, Νικηταράς, Αναγνωσταράς, Κολλοκοτρώνης, Ανδρούτσος, Τζαβέλας, Πάνου και άλλοι. Τη συντηρητική μερίδα των αστών που

αρκετές φορές πρόσκεινται προς τους κοτζαμπάσηδες, και εκπροσωπούν οι Μαυροκορδάτος, Ιγνάτιος, Νέγρης, Καρατζάς, Κουντουριώταιοι, Ορλιάνδος, Βουδούρης και άλλοι. Όπως και αυτούς που η νομοτέλεια των γεγονότων τους έσυρε στη Φιλική και αργότερα στην επανάσταση, με εκπροσώπους τους μεγαλοκοτσαμπάσηδες του Μορνά Ζαΐμη, Λόντο, Χαραλάμπη, Νοταρά, Π. Πατρών Γερμανό, Χρυσάνθο Μονεμβασίας και άλλοι.

Σημαντικός παράγοντας είναι και ο φιλελληνισμός της εποχής, που έχει πολλή όψει. Πρώτα απ' όλα υπάρχει το φιλελληνικό ρεύμα στην Ευρώπη και την Αμερική, που βασίζεται σε μια συμπάθεια προς ένα καταπιεζόμενο λαό. Μια άλλη κατηγορία προήλθε από ιδεολογική συμπάθεια προς τις εθνικοαπελευθερωτικές επαναστάσεις. Μια τρίτη κατηγορία έχει μαχητικό χαρακτήρα και επιδιώκει να συμμετάσχει στη μάχη για την ελευθερία, για παράδειγμα οι ισπανοί βουλευτές Μοράλης, Πάλλμας, Βόρινς, όπως υπογράφονται στην από 18 Δεκεμβρίου 1821 επιστολή τους στην προσωρινή ελληνική κυβέρνηση. Οι πολεμιστές εκείνοι, τριακόσιοι περίπου τον αριθμό, δεν μπόρεσαν να φθάσουν και να πολεμήσουν στην Ελλάδα. Από την Πολωνία ήλθε ο Μιρζέφσκυ και έπεσε το 1822 στη μάχη του Πέτα και ο Γκραμπόφσκυ, ενώ από τη Ρωσία ήλθαν κάπου 180 συνταγμαμένοι εθελοντές. Από το Πεδεμόντιο ήλθαν οι στρατηγός Ροζαρόν, ο συνταγματάρχης Πέτρο Ταρέλθα, ο Γκαλθίνα, συντάκτης του πρώτου ελληνικού Συντάγματος του 1822, ο Πεκκορίρα, ο Γοιφάρε, οι Αμίνιο, Αζοιάνι, Φορτζάνι, όλοι βετεράνοι του αγώνα εναντίον του Αυστριακού κατακτητή, και ακόμα ο ιταλός κόμης Σαντόρε Σανταρόζα, διδάκτορας από το Πεδεμόντιο και εχθρός της Ιερής Συμμαχίας, που καταδιωκόμενος από το δεσποτισμό κατέφυγε στην Ελλάδα και έπεσε ένδοξα στη Σφακτηρία στο πλευρό του Αναγνωσταρά. Από τη Βουλγαρία ήλθαν οι εθελοντές που απετέλεσαν το περίφημο ιππικό της επανάστασης υπό τον στρατηγό Χατζηκρήστο, όπως επίσης ήλθαν Σέρβοι, Μαυροβούνιοι και πολλοί άλλοι εχθροί του δεσποτισμού της εποχής. Από την Αγγλία ήλθε ο Μπαίρον και η ομάδα του, υποκινούμενοι από ένα ρομαντικό φιλελληνικό ρεύμα, όπως και οι Άστιγξ και ο Ναύαρχος Κόχραν, από την Ελβετία ο Μάγερ, ο εκδότης των «Ελληνικών Χρονικών» του Μεσοπογγίου. Όπως και άλλοι πολλοί.

Ο ελληνικός λαός τιμά όλους αυτούς τους αγωνιστές της ελευθερίας και δεν ξεχνά τις θυσίες τους.

* Ο Γιώργος Γκορέζης είναι υποστράτηγος ε.α., αρθρογράφος, συγγραφέας.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Νο1

Επιμέλεια
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΣΚΑΡΜΑΛΙΩΡΑΚΗΣ
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμος Υόρκτης Δ'ΣΣ, Μέλος Δ.Σ./Ε.Α.Α.Σ.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ο πρώτος Επίτιμος Πρόεδρος της Ε.Α.Α.Σ., διακριτικά αποστράτου
2. Είναι η φιλοπατρία και η πειθαρχία (πληθ), site για τις γυναίκες
3. Τα νησιά αυτά ανήκουν στην Ισπανία, στα αρχαία σημαίνει και οπουδήποτε
4. Συντομογραφία Τράπεζας, ονομασία του μικρού δακτύλου
5. Λατρευτικό κέντρο του Δία, ραδιοφωνικός σταθμός
6. Αρχαία αντωνυμία, στα αρχαία σημαίνει και πλήω
7. Μυθικός ήρωας συνετός γέροντας
8. Γεγονός που συνιστά σταθμό στην Ιστορία
9. Γιός του Κροίσου, βασική επιτροπή, το όνομα γνωστού ξένου ηθοποιού
10. Ένα ζώδιο

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Επίθετο Φιλίππου Β' και Μέγα Αλεξάνδρου, γράμματα ποιότητας
2. Μια Μούσα, λέξη από Ύμνο στην Παναγία
3. Η νήσος αυτή του Αιγαίου ανήκε στην Ελλάδα, συντομογραφία υστερόγραφου
4. Στρατηγείο της Πολεμικής Αεροπορίας, αντιθετικός σύνδεσμος
5. Στα αρχαία σημαίνει ξερός, διαζευκτικό της Αγγλικής
6. Νηστική, κίνηση σκακιστική
7. Άρθρο στην καθαρεύουσα (πληθ), παλιός ηγέτης της Αιγύπτου
8. Στα αρχαία σημαίνει τραυματισμός
9. Α' συνθετικό επώδυνης νόσου, αρκτικόλεξο γνωστού Μνημείου
10. Θεός του Πολέμου, αρκτικόλεξο Κανονισμού της Ε.Α.Α.Σ.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Βρείτε τη λύση στο επόμενο φύλλο της «Ε.Η»

Η στήλη της βιβλιοθήκης

Γράφει ο
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΑΣ
Ταξίαρχος ε.α. ΣΣΕ 76
Υπεύθυνος βιβλιοθήκης ΕΑΑΣ

Παρά τὰ μέτρα τοῦ ἐγκλεισμοῦ, συνέχισαν νὰ φθάνουν νέα βιβλία τὰ ὁποῖα δωρήθηκαν γιὰ νὰ κομήσουν τὴν βιβλιοθήκη μας. Καὶ αὐτὰ εἶναι:

1. **“Η ΟΣΙΑ ΜΕΛΩ ΣΤΗ ΒΟΥΡΡΙΝΑ ΤΗΣ ΚΩ”** τοῦ Μητροπολίτη Κώου καὶ Νισύρου κκ. **ΝΑΘΑΝΑΗΛ-ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΔΙΑΚΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗ**.

Εἶναι ἓνα βιβλίο 300 σελίδων στό ὁποῖο παρουσιάζεται ἡ βιογραφία καὶ τὰ θαύματα τῆς Ὁσίας Μελῶς, ἀλλά καὶ πολὰ ἱστορικά στοιχεῖα γιὰ τὴν περίοδο των Ἰπποτῶν καὶ τὴν δράση τους στὰ Δωδεκάνησα.

2. **“ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ”** τοῦ Μητροπολίτου ΚΡΗΤΗΣ **ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΒΕΝΕΡΗ**. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἔκδοση, 500 σελίδων, τοῦ 1938 στὴν ὁποία φαίνεται ἡ ἱστορία τοῦ ἡρωικοῦ μοναστηριοῦ.

3. **“Εγχειρίδιο Ιστορίας Ιονίων Νήσων”**. Μιὰ ἔκδοση τοῦ **ΙΟΝΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ** καὶ τῆς **ΠΕΡΙΦΕΡΙΑΣ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ**. Ὅπως φαίνεται καὶ στὸν τίτλο εἶναι μιὰ πλήρης, συλλογική (23 συγγραφεῖς) καταγραφή τῆς ἱστορίας τῆς περιοχῆς.

4. **“ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΓΙΑ ΤΑ 300 Χρόνια ἀπὸ τὴν Πολιορκία τῆς Κέρκυρας 1716 -2016”**. Ἐκδοση τοῦ **ΔΗΜΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ**. Ἐνα Λεύκωμα 300 περίπου σελίδων μέ ὅλα τὰ ἱστορικά στοιχεῖα καὶ τίς γκραβοῦρες σέ πιστὰ ἀντίγραφα.

5. **“Η ΚΩΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΠΑΡΑΓΩΓΗ”** τοῦ κ. **Κωνσταντίνου Κογιόπουλου**. 370 σελίδες μεγάλου μεγέθους μέ πλουσιότατο φωτογραφικό ὕλικό (ἔγχρωμο καὶ ἀσπρόμαυρο), μᾶς παρουσιάζουν πλήρως τὴν νεότερη ἱστορία τῆς Κῶ μέχρι τίς ἡμέρες μας.

6. **“ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΩ”** Ἀπὸ τὰ προϊστορικά μέχρι τὰ ῥωμαϊκά χρόνια. Μιὰ ἔκδοση τῆς **ΝΟΜΑΡ-**

ΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ, πλασιωμένη ἀπὸ πλούσιο φωτογραφικό ὕλικό.

7. **“ΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ”**. 11 ἔγχρωμες λιθογραφίες ἐποχῆς καὶ μιὰ σελίδα ἐπεξήγησης ἀποτελοῦν τὸ λεύκωμα αὐτό πού ἐξέδωσε ὁ **ΔΗΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ**.

8. **ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ “ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΟΔΥΝΗΡΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ”** Μέσα ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ 1906 φαίνεται ἡ ἱστορία τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα σήμερα!!! Μιὰ προσφορά τοῦ ἀξιολογότατου αὐτοῦ πονήματος ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Παραρτήματος τῆς ΕΑΑΣ Θεσσαλονίκης **Υποστρατήγου ἑ. ἀ. κ. Ἡλία Κωστόπουλου**.

9. **“ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑΚΑ”** τοῦ συναδέλφου **Υποστρατήγου ἑ.ἀ. καὶ Μηχανολόγου Μηχανικοῦ κ. Αύγουστοῦ Γεωργίου**. Πρόκειται γιὰ τὸ 12ο βιβλίο τοῦ συγγραφέα ὅπου ἐπισημαίνει τὴν ἀδυναμία τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς νὰ κατανοήσῃ καὶ λύσῃ τὰ ψυχοπνευματικὰ προβλήματα. (Τηλ. συγγραφέα: 6908348191)

ΛΕΣΧΗ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ

Ετήσια Γενική Συνέλευση 2021 (Πρόσκληση και εναλλακτικές)

Προγραμματίζεται καλῶς ἐχουσῶν των συνθηκῶν σχετικά με τὴν COVID-19 γιὰ τὴν 1η ἢ ἐναλλακτικὰ τὴν 8η Μαρτίου 2021 σὲ αἶθουσα τῆς ΕΑΑΣ/Χαριθίου Τρικούπη 18Α (σύμφωνα με τίς προβλέψεις καταστατικοῦ καὶ τὴν ἐπικείμενη λήξη τῆς θτείας του ΔΣ, το εορτολόγιο κλπ.).

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

- Εξέταση ἀπαρτίας - Ἐκλογή Ὀργάνων ΓΣ (Πρόεδρος-Γραμματέας - Εφορευτική ἐπιτροπή).
- Ἐκθεση Πεπραγμένων Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔτους 2020.
- Ἐκθεση Εξελεγκτικῆς Επιτροπῆς Οικονομικῆς Διαχειρίσεως ἔτους 2020.
- Ανάλυση καὶ ἐγκριση τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἔτους 2021.
- Λοιπά θέματα.
- Αρχαιρεσίες.

Αναμένεται ἡ κυβερνητικὴ ἀπόφαση που θα σχετίζεται με τὴν ὄλη ἐπιδημιολογική κατάσταση τὴν συγκεκριμένη περίοδο προ καὶ μέχρι τὴν ΓΣ καὶ τὰ τυχόν περιοριστικά μέτρα. Σε κάθε περίπτωση ἀναμένονται ὁδηγίες ἀπὸ τὴν Περιφέρεια Ἀττικῆς καὶ τὸν ἀρμόδιο φορέα σχετικά με τίς συνελεύσεις καὶ ἐιδικὰ των σωματείων των ὁποίων λήγει ἡ θτεία των ΔΣ καὶ συνεπάγονται καὶ ἀρχαιρεσίες.

Σε περίπτωση ρητῆς ἀπαγόρευσης θα ἐκτιμηθεῖ ἐκ νέου ἡ κατάσταση.

Σε περίπτωση μερικῆς χαλαρώσεως των μέτρων περί συγκεντρώσεων σὲ κλειστοῦς χώρους κλπ, ἡ ΓΣ θα πραγματοποιηθεῖ στα γραφεῖα τῆς Λέσχης/Μαυρομιχάλη 15 καὶ θα ἐνεργοποιηθοῦν ὅλες οἱ προβλεπόμενες ἀπὸ τὸ καταστατικό καὶ τὴν ἐρμηνεία του διαδικασίες περί ψηφοφορίας με ἐξουσιοδοτήσεις κλπ., με τὴν παρακάτω διαδικασία καὶ παραδοχές:

Ελάχιστος ἀριθμὸς παρόντων:
Πρόεδρος ΓΣ, εφορευτικὴ ἐπιτροπή καὶ υποψήφιοι.
Διεξαγωγή ψηφοφορίας.
Αποστολὴ ἐξουσιοδοτήσεων πρὸς τους παραπάνω αναφερομένους ὡς τους δυνατικά κατ' ἐλάχιστον παρόντες.
Σχετικὴ ἐνημέρωση θα ἀποσταλεῖ ἠλεκτρονικά ἢ ἐγγράφως.
Λοιπά, ὅπως ἡ συνήθης διαδικασία.

Δικαίωμα «ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι» ἔχουν τὰ τακτικά οικονομικά ἐνήμερα μέλη μας.

Για τὸ Διοικητικό Συμβούλιο,

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ταξχος ε.α. Ἀνχης ε.α.
Τζιάκης Ἰωάννης Κομπόρης Πέτρος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τὴν ἐγγονή μου Γλυκερία Κοτίτσα, τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Αικατερίνης Μπανιά, που ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ 2ο Λύκειο Ἡρακλείου Κρήτης με γενικό βαθμὸ 20 ἀρίστα καὶ σὲ τίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις τοῦ 2020-21 εἰσήχθη στὴν Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ Α.Π.Θ. ἐπαινώ καὶ συγχαίρω, εὐχόμενος ΚΑΛΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Υπτιγος (ΠΒ) ε. α. ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - ΕΝΤΥΠΑ

Λάβαμε τὰ παρακάτω ἐντυπα καὶ εὐχαριστοῦμε τους Συνδέσμους - Φορεῖς ἐκδότες τους γιὰ τὴν ἀποστολὴ τους :

- 1 Περιοδικὸ **Φωτεινὴ Γραμμὴ** τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
- 2 Τριμηνιαία Ἐφημερίδα **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ 52**, τοῦ Συνδέσμου Αποφοίτων Αξκων **ΣΣΕ -1952**
- 3 Περιοδικὸ **συν-δεσμος 68**, τοῦ Συνδέσμου Αποφοίτων Αξκων **ΣΣΕ -1968**
- 4 Περιοδικὸ **ΙΠΠΙΚΟ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑ**, τοῦ Συνδέσμου Αποστράτων Αξκων Ἰππικοῦ-Τεθωρακισμένων
- 5 Διμηνιαία Ἐκδοση Ἐντύπου Συλλόγου Αποφοίτων **Σ.Τ.Υ.Α.**
- 6 Τριμηνιαία ἔκδοση Συλλόγου Αποστράτων Αξκων Στρατοῦ Μακεδονίας-Θράκης (Αποφοίτων ΣΜΥ)
- 7 Περιοδικὸ **ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ Ἀνασκόπηση** τῆς ΕΛ-ΑΣ
- 8 Περιοδικὸ **Λιμενικὰ Χρονικά**, τῆς Ἐνώσεως Αποστράτων Αξκων Λιμενικοῦ Σώματος
- 9 **ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ**, Περιοδικὴ Ἐκδοση τῆς Ι. Μ. Δημητριάδος

**Στηρίζετε τον ΕΚΟΕΜΣ ψωνίζοντας ἀπὸ τὰ ΕΚΕΜΣ.
Το 93% των κερδῶν κατατίθεται υπὲρ ΕΚΟΕΜΣ.**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Ε.Α.Α.Σ.

ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟ ΣΤΟ ΚΑΑΥ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ ΕΤΟΥΣ 2021

Γνωρίζεται στα Μέλη της Ε.Α.Α.Σ., τα παρακάτω που αφορούν στην υποβολή των Αιτήσεων Παραθερισμού στο ΚΑΑΥ του ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ, για το έτος 2021:

Εντός του Μαρτίου εκτιμάται ότι θα αρχίσει η διαδικασία υποβολής των σχετικών Αιτήσεων Παραθερισμού.

Επειδή η σχετική ανακοίνωση στην εφημερίδα της Ενώσεως «ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ», θα αναρτηθεί στο φύλλο του μηνός Φεβρουαρίου 2021, με πιθανότητα να εκπνέει η ημερομηνία υποβολής των Αιτήσεων Παραθερισμού,

παρακαλούνται τα μέλη να ενημερώνονται έγκαιρα από την ιστοσελίδα της Ε.Α.Α.Σ., στην ηλεκτρονική διεύθυνση eaas.gr και ειδικότερα στην θέση **ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ**. Εκτιμώμενος χρόνος ανάρτησης σχετικής Ανακοίνωσης, από το τέλος Φεβρουαρίου 2021 και μετά.

Η Ένωση στα πλαίσια της αναβάθμισης του συστήματος υποβολής των Αιτήσεων Παραθερισμού, προς διευκόλυνση των μελών της, εξαιτίας του συνεχιζόμενου προβλήματος μετακινήσεων λόγω των υγειονομικών μέτρων,

καταβάλλει προσπάθειες ώστε, αφενός να δημιουργηθεί μηχανογραφική εφαρμογή ηλεκτρονικής υποβολής των αιτήσεων Παραθερισμού και αφετέρου, να λειτουργήσει ηλεκτρονική διεύθυνση υποβολής σχετικών ερωτημάτων περί του παραθερισμού, κατά τα περσινά πρότυπα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΑΥ ΑΓ.ΑΝΔΡΕΑ

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑ

Γράφει ο
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
Αντιπρυτανάρχης ε.α.
Διευθύνων Σύμβουλος ΕΑΑΣ

Δύο έννοιες που στο Δυτικό κόσμο θεωρούνται σχεδόν ταυτόσημες ανάλογα με το κράτος και τη νομοθεσία που τις ενσωματώνει.

Αυτό, εν πολλοίς είναι βολικό, σε ένα πλαίσιο παγκόσμιων πληθυσμιακών μετακινήσεων προκειμένου τα κράτη υποδοχής να ενσωματώσουν τους «μετανάστες» και να τους καταστήσουν ισότιμους πολίτες μέσα στην επικράτειά τους, αδιαφορώντας για την αλληλιότητα της ιδιοσύστασης των γηγενών πληθυσμών τους.

Καλά και όμορφα όλα αυτά, όμως, η πάμπλουτη Ελληνική Γλώσσα έχει δώσει άλλες ερμηνείες οι οποίες ξεχωρίζουν την ήρα από το στάρι χωρίς περιθώρια παρερμηνειών εκτός των εσκαμμένων.

Η λέξη ιθαγένεια είναι σύνθετη και προέρχεται από τις λέξεις ιθύς + γένος. Η μεν λέξη «ιθύς» σημαίνει κατευθείαν (Λεξικό Δημητράκου σελ.3429), η δε λέξη «γένος» σημαίνει καταγωγή (Λεξικό Δημητράκου σελ. 1586).

Ερμηνευτικά δε στην ίδια σελίδα ο αείμνηστος Δημητράκος γράφει: «Ελληνίς το γένος, σημαίνει η εξ Ελλήνων καταγομένη».

Συμπερασματικά αλλιώς όχι αυθαίρετα, η ιθαγένεια είναι χαρακτηριστικό που διαθέτουν οι άνθρωποι ανάλογα με το ποιοι τους γέννησαν και παραμένει αναλλοίωτο μέχρι την τελευταία τους πνοή.

Εκφράσεις λοιπόν του τύπου «σου δίνω την ιθαγένεια» ή «σου την παίρνω με διοικητική απόφαση» είναι, να με συγχωρήσετε, κοινόκωτα μετά ριγάνεως.

Η ιθαγένεια ούτε παίρνεται ούτε δίνεται. Είναι εκ γενετής χαρακτηριστικό του ανθρώπου διότι προέρχεται από την εξ αίματος καταγωγή του.

Ας δούμε τώρα τι είναι όμως ο υπήκοος και ποια η ετυμολογική ερμηνεία της λέξης με βάση πάντα τον πλούτο της γλώσσας μας. Επίσης σύνθετη λέξη προερχόμενη εκ των υπό + ακοή. Το πρώτο συνθετικό, η λέξη «υπό» δεν χρειάζεται περαιτέρω ερμηνεία, ενώ το «ακοή» σε μια χωρίς διαστολής ερμηνεία σημαίνει τη γνωστή σε όλους μας αίσθηση.

Η λέξη ολόκληρη σύμφωνα πάντα με τα υπάρχοντα λεξικά σημαίνει αυτόν που υποτάσσεται σε κάποιον που ακούει και αντί του «υπήκοος» θα μπορούσε κάλλιστα να λέγεται και «υπάκουος». (Λεξικό Δημητράκου σελ. 7444).

Είναι ψευδέστατοι, εμμονικοί, ίσως και παραπληνθητικοί οι ισχυρισμοί ότι η λέξη «υπήκοος» ανάγεται στα χρόνια που κραταιό πολίτευμα στο Δυτικό κόσμο ήταν η Βασιλεία διότι τη λέξη τη συναντούμε σε πληθώρα συγγραμμάτων, παιδιών και νέων, με ποικίλες και διαφορετικές έννοιες.

Άλλωστε, υπήκοοι ή υπάκουοι είμαστε όλοι μας στους νόμους και τα ψηφίσματα του κράτους και σε όλους τους ταγούς του.

Κάποιος λοιπόν γίνεται «υπήκοος» κατόπιν επιθυμίας

του ίδιου με αίτηση και δήλωσή του, ενώ «ιθαγενής» δεν μπορεί να γίνει όσες δηλώσεις κι αν κάνει.

Το αίμα νερό δεν γίνεται, ούτε οι φυσικοί γονείς μας αλλιάζουν με δήλωση.

Τώρα θα μου πείτε ότι όλα αυτά είναι λίγο πολύ γνωστά και γιατί τα επαναλαμβάνεις τρώγοντάς μας και χρόνο, μάλιστα αν μπορούμε στον κόπο να σε διαβάσουμε;

Και θα σας απαντήσω ότι το κάνω για να καταδείξω την ανακοιουσία του Συντάγματος που διέπει το Κράτος μας, ως θεμελιώδης νόμος, τις διακρίσεις που κάνει αλληά και αυτές που θα έπρεπε να κάνει αλληά τις ..... «ξέχασε» για λόγους που χάνονται στην ομίχλη.

Στο άρθρο 4 του Συντάγματος στην παράγραφο 3 γράφεται : «Επιτρέπεται να αφαιρεθεί η Ελληνική ιθαγένεια μόνο σε περίπτωση που κάποιος απόκτησε εκούσια άλλη ιθαγένεια ή που ανέλαβε σε ξένη χώρα υπηρεσία αντίθετη με τα Εθνικά Συμφέροντα.....». Δηλαδή τη σχέση και τους δεσμούς αίματος που προκύπτουν από τον όρο ιθαγένεια τις κάνει «ιθασίχο». Την παίρνει, τη δίνει γενικά την μετουσιώνει σε διοικητική πράξη ενώ είναι τελείως αλληό πράγμα όπως αναλύθηκε και τεκμηριώθηκε παραπάνω.

Τόσες τροποποιήσεις έγιναν στο Σύνταγμα της χώρας μας από το αρχικό του 1975 και δεν βρέθηκε ΕΝΑΣ να διορθώσει αυτή τη ληκτική αστοχία, γιατί άραγε;

Και έρχεται το άρθρο 31 περί κριτηρίων για την εκλογή κάποιου ως Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και περιγράφει : «Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να γίνει όποιος είναι Έλληνας πολίτης πριν από 5 τουλάχιστον έτη, έχει από πατέρα ή μητέρα Ελληνική καταγωγή,.....». Εδώ η ιθαγένεια, η εξ αίματος συγγένεια δηλαδή είναι ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ ΟΡΟΣ για να αρθεί κάποιος στο ύπατο Πολιτειακό αξίωμα της Χώρας.

Είναι η μόνη πρόβλεψη στο Σύνταγμά μας που αποκλείει τους μη ιθαγενείς και διαχωρίζει τους Έλληνες με βάση την καταγωγή τους.

Και ερωτώ, γιατί άραγε δεν υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη και για άλλα αξιώματα, πυλώνες του πολιτικοκοινωνικού μας συστήματος όπως ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου και του ΣτΕ, ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ είτε ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί του;

Πόσο δύσκολο και αντισυνταγματικό θα ήταν αν προστατεύαμε το αξιακό μας σύστημα παράλληλα με το εθιμικό δίκαιο; Τι είναι αυτό που ενοχλεί;

Οι μεταναστευτικές ροές των τελευταίων ετών, η πανσπερμία των φυλών που βρέθηκαν στη χώρα μας, η παραποίηση των όρων πρόσφυγας και μετανάστης και οι πάμπολλοι νόμοι που ψηφίστηκαν στο πόδι προκειμένου να δώσουν «ιθαγένεια» - για το όνομα του θεού - σε πολλούς από τους ακάθιστους μισοφισαίρους που κατέκλυσαν την Ελλάδα, δίνουν την εικόνα ότι

κάποιοι θέλουν να αντικαταστήσουν τον ελληνικό πληθυσμό με κάτι άλλο, κάτι ανάμικτο, κάτι απροσδιόριστο.

Είναι πολλές οι συμπτώσεις αγαπητοί μου για να είναι σκέτες συμπτώσεις. Κάτι άλλο υποκρύπτεται και γι' αυτό οι έννοιες «ιθαγένεια» και «υπηκοότητα» δεν διαχωρίζονται όπως θα έπρεπε.

Εν ολίγοις ταυτίστηκαν δύο εντελώς διαφορετικοί εννοιολογικά όροι, δηλαδή η «ιθαγένεια» και η «υπηκοότητα» σε μόνον έναν νομικό όρο, αυτόν της «ιθαγένειας» με σκοπό την πολυπολιτισμική νέα τάξη, που προωθεί το παγκόσμιο σύστημα νέων αξιών, νέας ηθικής και κολλούρας, ώστε να υποχωρήσει η έννοια του έθνους. Παρά ταύτα το Σύνταγμα κάνει διάκριση μεταξύ λαού (υπηκόου δηλαδή) και έθνους (ιθαγενών) στο Άρθρο 1: «*Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα*»

Το Έθνος έχει ιστορία και συνέχεια και ουδείς δικαιούται να τη διακόψει όποιο κι αν είναι το διεθνιστικό πρόσχημα που ενδύεται την «προβιά» του δήθεν ανθρωπισμού.

Παραθέτω και μια λίαν διαφωτιστική δήλωση του κ. Χρήστου Σαρτζετάκη, πρώην ΠτΔ, ο οποίος σε παλιά εκπομπή του δημοσιογράφου Νίκου Χατζηνικολάου (*) είχε πει:

«*Έχουν γίνει έρευνες σε πανεπιστήμια οι οποίες καταδεικνύουν ακριβώς ότι οι Έλληνες, εμείς οι κάτοικοι της σημερινής Ελλάδας, δεν έχουμε γενετική σχέση με τους γείτονές μας, ότι αποτελούμε δηλαδή έναν ιδιόμορφο τύπο. Αφού, λοιπόν, δεν έχουμε σχέση από τους γείτονες, δεν σημαίνει ότι πέρασαμε από τους ουρανοί, αλληό ότι έχουμε άμεση σχέση με τους προγόνους μας. Δεν συμφωνώ καθόλου με τη θεωρία ότι ο πολιτισμός καθορίζει το έθνος. Αυτή είναι μια σταλινική-βεννιστική θεωρία που υπηρετεί πολιτικούς σκοπούς*»

Σε ότι με αφορά είμαι πρόθυμος να δώσω τον ένα μανδύα από τους δύο που διαθέτω αλληό δεν δέχομαι να μπει στο σπίτι μου και να μου αρπάξει το δεύτερο όποιος απεμπολεί τον δικό του.

